

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

107

JOI
13 Iunie 1968
12 PAGINI
2 LEI

STEAUA — CAMPIONANĂ

EDIȚIA
JUBILIARĂ
A
CAMPIONATULUI
NAȚIONAL

50
S-A
ÎNCHEIAT
CU
VICTORIA
ECHIPEI
CARE A
MANIFESTAT
MAI MULTĂ
OMOGENITATE,
CONSTANȚĂ
ȘI
PERSEVERENȚĂ

ȘTEFAN COVACI

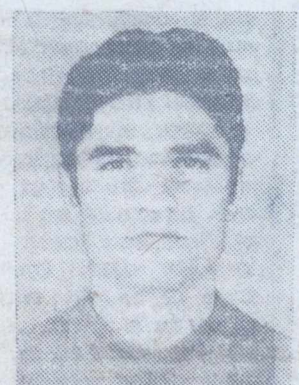
ȘTEFAN ONISIE

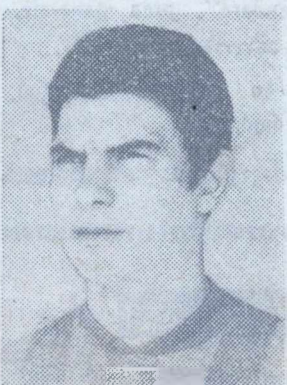
SUCIU

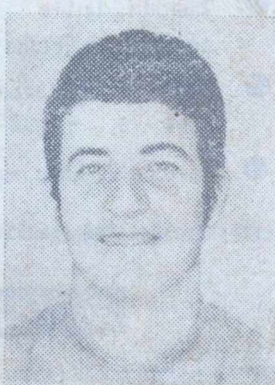
HAIDU

SĂTMĂREANU

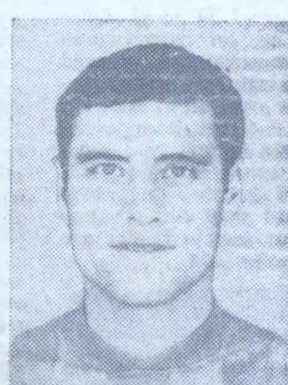
JENEI

D. NICOLAE

HĂLMĂGEANU

ROTARU

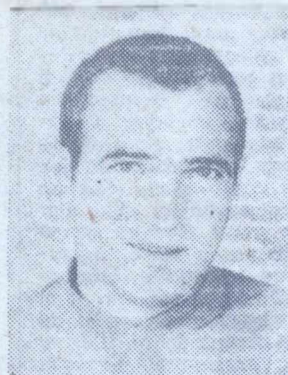
D. POPESCU

NEGREA

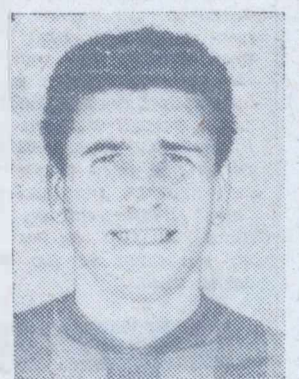
VIGU

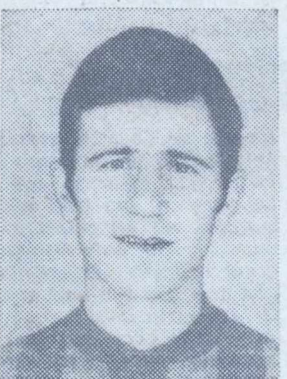
SORIN AVRAM

PANTEA

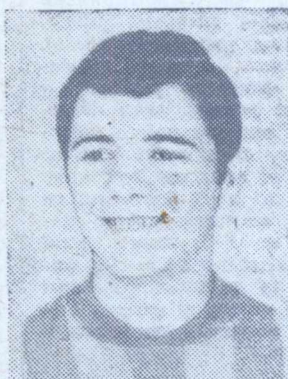
CONSTANTIN

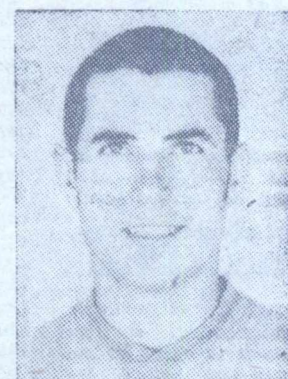
VOINEA

SOO

TĂTARU II

MANEA

DUMINICĂ, PE STADIONUL „23 AUGUST”

**DINAMO BUCUREȘTI — RAPID,
în finala „Cupei României”**

CITIȚI ÎN PAG. 12, RELATĂRI ASUPRA SEMIFINALELOR
DISPUTATE IERI

PAGINILE 2-3:

Din nou despre comportarea reprezenta-
tivei în meciul cu Olanda

PAGINA 9:

Comentariile trimisului nostru special la
turneul final al Campionatului Europei

DE CE AȚI FOST PROPRIILE VOASTRE UMBRE ÎN MECIUL CU OLANDA?

JUCĂTORII AU CUVÎNTUL

Comportarea cu totul necorespunzătoare a echipei noastre reprezentative în partida cu Olanda a provocat, pe bună dreptate, vii discuții.

În tratarea problemelor generale privind echipa națională, am găsit necesar să publicăm și părerile jucătorilor și rezervelor în legătură cu evoluția sub orice aspect a purtătorilor tricoului național în partida de la 5 iunie, partidă în care cei chemați să reprezinte fotbalul românesc au fost de nerecunoscut.

Iată părerile jucătorilor, exprimate de aceștia la întrebarea din titlul acestei pagini, adresată fiecăruia de către redactorii noștri.

Parcurgând răspunsurile, am desprins o serie de puncte comune, cele mai însemnate dintre ele sintetizate în chenarul din mijlocul paginii. Găsim că sînt multe aspecte pe care jucătorii le-au sesizat just dar că sînt unele — și nu din cele mai puțin importante — pe care ei le-au ocolit sau n-au avut puterea de a le sesiza.

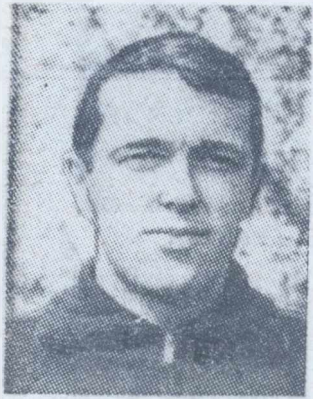
Le dăm cuvîntul:

I. IONESCU

„N-am să spun nici că pregătirea la lot sau indicațiile antrenorilor au fost necorespunzătoare. Evident că antrenorii nu-și pot spune niciodată să joci prost... Vă rog însă să notați textul al acestei dorințe a mea: echipa națională să fie făcută de antrenorii ei și nu după sugestiile unuia sau altuia. Îmi permit să înclud aici și pe ziaristii care l-au propus, de pildă, pe Haidu, introdus în ultimul moment în echipă. Astfel aș putea să schimbăm echipa de la meci la meci. Oare faptul că au existat prea multe incertitudini privind ambele extreme, cuplul atacanților centrali și linia de mijloc n-a contribuit la nesiguranta echipei, n-a afectat cu nimic moralul jucătorilor? Dobrin de pildă, n-a știut pînă în preajma meciului dacă e titular sau nu. Tocmai el!

GHERGHELI

„Sincer să vă spun, nu știu de ce am jucat, cu toții, atât de slab. Mai slab ca la Zürich chiar. Aș vrea totuși să menționez că de atunci a trecut un an și pe la echipa națională s-au perindat zeci de jucători. Avem oare chiar atât de mulți fotbaliști buni? În orice țară selecționerul au

la dispoziție un lot cit de cit stabil. Altfel se creează un climat de nesiguranță.

NUNWEILLER

„Scontam într-o victorie a echipei noastre. De pe banca rezervelor nu mi-am recunoscut însă colegii. Nu găsesc altă explicație decît oboseala și apatia specifice sfîrșitului de sezon.”

MOCANU

„Poate că nici eu, dacă jucam, n-aș fi depășit nivelul de mediocritate al celorlalți componenți ai lotului. Explicații se pot da multe, dar am să mă opresc la două din ele:

1). Linia de atac a fost foarte „ușoară”, dacă pot să exprim așa, comparînd-o cu atura atletică și jocul în forță practicat de olandezi.

2). Metoda pregătirii îndelungate la lot le obo-

sește psihic, te dereglează aproape total. Unii sînt tentați să spună că aceasta n-ar avea mare influență.

Ar trebui să se fiu seama totuși de faptul că nu sîntem niște roboți, ci oameni. Să nu se uite că fiecare din noi în acest campionat, așa cum a fost el, a consumat etapă de etapă multă energie nervoasă și finalul lui a accentuat această stare dăunătoare.”

DINU

„Nu ni s-au dat indicații corespunzătoare contracarării jocului olandezilor. Pentru că, pe semne, nu s-a cunoscut jocul acestora. La seșințele tehnice lucrurile nu sînt prezentate diferențiat, fiecare joc fiind tratat aproape identic, nepunîndu-se accentul pe particularitățile fiecărei echipe. Antrenorul lotului are un stil propriu de muncă, de la care nu se abate nici în ruptul capului. Este exagerat de rigid. Această rigiditate conduce spre greseli mai ales în activitatea pedagogică pe care trebuie s-o desfașoare cu fiecare jucător în parte. Psihologic nu se lucrează de loc la echipa națională. Ba dimpotrivă. Mie unul înainte de meci mi s-a spus clar: Dacă nu joci bine, vei fi schimbat... Închipuiți-vă cu ce trac am intrat pe teren. Mai mult, am fost avertizat că trebuie să joc altfel decît la club, să nu mă intercalez în atac. Dar peste acest fapt să zicem că se putea trece. Repercusiuni negative asupra pregătirii noastre a avut și antrenamentul intens și de lungă durată de luni, de la prînz, precum și perioada premergătoare meciului în care am avut un program sec și rigid, extraordinar de plictisitor (printre altele, vizitarea grădinii botanice). De altfel, întreaga atmosferă dinaintea jocului a purtat pecetea unui dezinteres atît din partea antrenorilor cit și a F.R.F. N-aș vrea să mă scuș. Puteam să joc mai bine. Am intrat pe teren descurajat, după meciul cu F.C. Bruges fiind aspru criticat... Cred că trebuie să se acorde o mai mare atenție și realizării unei coeziuni între jucătorii lotului...”

DATCU

„A fost unul dintre cele mai slabe meciuri ale echipei noastre naționale. Jucătorii au fost plictisiți, lipsiți de vlagă. Una dintre cauze, cred eu, a fost ușurința cu care a fost privită partida. De asemenea, jucătorii noștri n-au aplicat presingul și nici indicațiile date înainte de meci: joc cu mingi la lîrul terbil, rapiditate la executarea loviturilor directe și indirecte. Consider că în pregătirea acestui joc s-a greșit colectiv, de la antrenor pînă la ultimul jucător al lotului...”

HĂLMĂGEANU

„Nu știu cum se face, dar olandezii deși au venit și ei după un campionat mai dur, după cite cunosc, decît al nostru, au fost mult mai proaspeți în teren, mai bătaioși. Dispariția poștei de joc, moleșeala, pregnant vizibilă la componenții echipei noastre naționale, nu pot fi puse doar pe seama lipsei de responsabilitate a jucătorilor. Nimeni nu-și bate cuie în talpa singur. Sînt atîtea care trebuie spuse deschis și sincer, pe tema timpului de pregătire în comun ca și a bijuției în formarea echipei. Să convocăm la lot 25 de jucători — ca să nu mai amintesc de unii, cum e Haidu, care a fost adus peste noapte — e mult prea mult. Abia atunci încep discuțiile, durerile de cap pentru

că nu știi la cine să te oprești mai întîi, pe cine să-l creditezi mai mult. Se creează astfel o stare de tensiune în rîndul jucătorilor, încît cu greu poți atenua urmările ei. Hai să începem odată o muncă mai judicioasă și mai plină de răbdare, fără a ne mai gândi un anumit timp, la nu știu ce calificări sau întîlhiri de prestigiu. Lugoslavia, Bulgaria, R.D.G., ca să nu mai vorbesc de Anglia, ne-au servit adevărate lecții.

Personal cred în posibilitățile redresării soccerului nostru cu condiția absolut obligatorie ca această muncă tenace să pornească de jos, de la toate cluburile de fotbal ale țării. Altfel nu vom putea face nimic bun și durabil.”

- Oboseala psihică, din cauza pregătirii îndelungate
- Prea mare fluctuație de jucători în lot
- O linie de atac „ușoară”
- Indicații tactice „standard”, prea generale, nespecifice jocului adversarilor
- Multe incertitudini în privința formației, pînă în ultimul moment
- Metode de lucru nepedagogice cu jucătorii tineri

DUMITRACHE

„Nu s-a creat atmosfera corespunzătoare pregătirii unui meci internațional. Programul a plictisit pe majoritatea jucătorilor. Acest program ne-a moleșit cu totul, scoîndu-ne din formă. N-am corespuns din mai multe motive printre care, în primul rînd, amintesc modul nu tocmai corespunzător în care a fost privită prezența mea în lot de către lov. antrenor Angelo Niculescu. După meciul cu F.C. Bruges mi s-a spus că marcînd două goluri și ratînd alte două ocazii, am fost, pur și simplu, nul. Nu se scapă nici un prilej pentru a fi ironizat, încît am ajuns în situația ca, atunci cînd mă întîlnesc cu antrenorul național să-l ocolesc. Ni s-a

amintit mereu că „Cine va juca prost, nu va mai vedea naționala”. Înaintea partidei cu Olanda am fost avertizat, ca și Dinu, că „dacă nu corespund, voi fi schimbat”. Cu încredere și crispitate, intimidat (trebuie să adaug că sînt și foarte emotiv), nu puteam, n-aveam cum să joc bine. În al doilea rînd mi s-a spus să mă plasez mai în lafă, pe linia ultimului apărător cu Dumitriu ceva mai retras, crezîndu-se că olandezi vor juca un 4-2-4. În realitate, au jucat cu liber, eu fiind nevoit să avansez și mai mult, pînă în apropierea lui. La pauză am fost scos, fiind învinuit că n-am respectat indicațiile...”

SĂTMĂREANU

„Reluz să cred că jucătorii care arată o anumită valoare la echipele lor de club, atunci cînd îmbracă tricoul național nu pot să și-o etaleze. Chestiunea este destul de gîlgașă și cred că depinde de modul cum ajutam aceste valori, și așa puține, dacă le putem avea la dispoziția fotbalului românesc. S-ar putea ca după acest meci cu Olanda unii jucători, care n-au dat satisfacție, să fie abandonați total, așa cum s-a mai întîmplat și în

trecut: or, aceste abandonări încetinesc procesul evolutiv al celor în cauză. Eu personal am trăit acest complex de inferioritate al neputinței de auto-depășire, atunci cînd mi se spunea: „Îți acordăm o ultimă șansă de a juca în lotul reprezentativ”. Cu acest îndemn — handicapat plecam la drum timorat, cu sfîlaa aceluia care tremură în teren la orice mișcare, de teamă de a nu greși. E un subiect de reflecție, nu-i așa?”

DUMITRIU II

„Nu e totul să vrei. Eu personal am vrut foarte mult să joc bine dar sînt oboșit. Știu, îmi veți replica că din toamnă, se va trece la ciclul săptămînal duminică — miercuri — duminică, dar pentru noi, jucătorii Rapidului, aceasta nu e un lucru nou: îl facem de doi ani. Și cînd te gîndești că perioada de concediu abia începe și s-a și termi-

nat... Cînd ne-am întors din turneul oboșitor din Algeria nici n-am avut timp să respirăm, că am și intrat în fîrîșul campionatului, în pregătirea lotului. E posibil ca la sfîrșitul campionatului, să facă febră musculară? Ori, eu, ca și mulți alții din lot, am avut o puternică febră musculară după antrenamentul de luni al lotului.”

BARBU

„Departe de mine gîndul de a scuza comportarea echipei și a mea personală. Nu am nici un motiv să fiu mulțumit de modul cum m-am comportat, cu atît mai mult cu cît consider că ni s-au asigurat condiții bune de pregătire.

Am jucat slab și nici acum nu-mi explic ce s-a întîmplat cu mine. Poate că am să stîrnesc unele proteste, dar în ceea ce mă privește trebuie să spun că m-a demobilizat și ostilitatea spectatorilor. A fost un motiv real care m-a împiedicat să-mi reviu tot timpul meciului.”

DOBRIN

Afectat la fel de mult și el de jocul făcut — împărțîndu-se opinia exprimată de Barbu, la care mai adaugă un fapt, pe care a finit să-l sublinieze: „Nu intenționez să mă apăr, dar trebuie să atrag atenția asupra unui fapt care constituie după mine o cauză cu efecte asupra comportării noastre: durata prea mare a pregătirii în comun. Jucătorii circulă cu regularitate aproape pe ruta club-lot: de miercuri pînă duminică sînt la cluburi, de duminică pînă miercuri la lot, ceea ce ne scoate din cadrul obișnuit. Eu aproape că nu mai știu cum este acasă, sînt rupt de viața familială. Oare de ce n-am proceda și noi ca olandezii, care la sfîrșitul săptămîinii au susținut meciuri oficiale cu cluburile lor, marți s-au reunit și au plecat la București, iar miercuri au jucat contra noastră? După părerea mea, o pregătire comună de 2-3 zile este mult mai eficientă.”

Haidu

„Nu sînt deloc recomandabile intreruperile campionatului pentru astfel de partide amicale. Două-trei zile sînt suficiente pentru pregătirea lor. Eu cred că greșeala care s-a făcut vizează selecția, deoarece indicațiile privind jocul au corespuns în genere. Jucătorii n-au dat însă totul, n-au evoluat la valoarea lor, nu s-au înțeles în joc, au evoluat crispat. Mijlocul, și în primul rînd au jucat foarte slab. S-au demobilizat și mai mult atunci cînd au văzut că olandezilor le ieșea” jocul. Nici eu n-am răcut excepție, cu toate că mi s-a spus să joc exact ca la club...”

DUMITRIU III

„Nu s-a jucat mai bine în meciul cu Olanda pentru că... nu putem juca ca ei, în viteză timp de 90 de minute. Înaintea meciului ni s-au dat aceleași îndrumări standard de întotdeauna, indiferent de adversarul pe care-l întîlnim. Aceleași și la A.S.A., aceleași și la Văsteraș, aceleași și la București în meciul cu Olanda: atacă pe aripi, lăvăture, șut cine se nimereste acolo. Dacă nu, vă repliați. Nimic creator din cele spuse, nimic nou, totul plictisitor, de parcă meciurile ar fi la fel meru. Și apoi mai este chestiunea pregătirii în comun. În timpul acesteia, la echipa națională nu poți

învața nimic nou. Nici tehnică și nici pregătirea fizică nu se pot îmbunătăți. Doar ceva omogenitate se cîștigă. Cred că ar fi mai bine ca naționala să fie alcătuită pe scheletul celei mai în formă echipe. Dar să revin la indicațiile date înainte meciului cu Olanda: ni s-a spus să jucăm simplu, să ținem cît mai mult mîngea prin pase, să suțăm cît mai mult la poartă. La pregătire s-a lucrat foarte mult pe cupluri. De pildă Dumitrache + Dumitriu II contra lui Hălmăgeanu + Barbu, sau Grozea + Dumitrache împotriva lui Deleanu, sau Haidu + Dinu contra lui Ivăncescu. Și, după cum s-a văzut în meci, nimic din cele exersate și indicate nu s-a realizat.”

SASU

„Consider că împotriva Olandei noi nu am aliniat cea mai bună formație. Comisia de selecție a făcut concesii păterilor presei. Nici Dumitriu II și nici Dumitrache n-au la ora actuală, cred, valoarea unor internaționali. M-a surprins lipsa de decizie și frica de a juca mîngea a tuturor jucătorilor. Cu atît mai mult, cu cît indicațiile antrenorilor înainte meciului au fost clare: mișcare în teren, viteză, joc de pase pentru a dereglă organizarea echipei olandeze. Este posibil ca regimul lungii pregătiri în comun să se fi răbunat chiar în ziua meciului.

IVĂNCESCU

„Nu pot să-mi dau seama de ce s-a jucat atît de slab în partida cu Olanda. Ni s-au dat, înainte de meci, cele mai bune indicații dar noi nu le-am putut aduce la îndeplinire. Atacul a greșit destul de mult pentru că, după părerea mea, a fost și cam „ușor” (Dumitrache, Haidu, Dumitriu II) și cam

în pripă alcatuit (Haidu a venit foarte tîrziu în lot). Dar problema cea mai importantă este aceea a pregătirii în comun. De cînd am venit din Brazilia, eu nu am avut o zi liberă. La sosire, la club, mi s-a spus să nu forțez pregătirea, dar puteai să stai liniștit cînd ti vedeai pe ceilalți cum muncesc?”

D. NICOLAE

„Cu atîtea zile de pregătire în comun, totul devine mecanic, agasant, plictisitor. Și apoi, ezitățile în definitivarea echipei au repercusiuni grave. Ai certitudinea că omul pe care l-ai chemat poate răspunde sarcinilor ca urmează a fi rezolvate, oprește-l cu toată convingerea. Dacă nu, atunci trimite-l acasă, urmîndu-l, încurajează-l permanent ca să știe că n-a fost dat la o parte definitiv.”

MUSTUL CARE FIERBE LA INFINIT!...

Fotbalul a devenit asemenea mustului care fierbe la infinit fără să se transforme în vin. De ani de zile, și mai cu seamă în ultimul an, fotbalul a fost întors pe toate fețele, cernut prin toate sitele, dar nici vorba de limpezirea problemelor lui vitale.

După fiecare comportare slabă a echipei naționale apar noi idei de reformă care, aproape toate, vizează aspecte diverse ale aceleiași eterne chestiuni. Ce facem cu echipa națională? În aceeași situație ne aflăm și acum, după meciul cu Olanda, când apropiata participare la preliminariile campionatului mondial de fotbal — 1970 a echipei României a început să îngrijoreze. Zilele acestea au fost date niște sugestii uluitoare. Prima, echipa României de fotbal să renunțe la participarea în preliminariile campionatului mondial (grupa cu Portugalia, Elveția și Grecia) sau, dacă participă, selecționabilii să fie scoși din echipele lor de club, întruniti într-o formație care să-și facă un program de sine stătător în afara campionatului divizionar.

În mustul fotbalului a mai fost aruncat un ferment. Și încă ce ferment! Capabil să strice și ce a mai rămas dintr-un sport atât de chinuit și înainte de eșecul de la Zürich, dar mai ales de cind la 25 mai 1967 Elveția a învins cu 7-1 echipa noastră națională. Nu știm ce sursă au avut aceste propuneri, respinse de altfel de o ședință a antrenorilor. Numai simpla lor enunțare te îngheață. Oportunism, artificialitate, nesportivitate. Dacă cineva s-ar gândi cumva să oficializeze asemenea propuneri n-ar putea s-o facă din convingere, ci numai înșelat de anumite interese din jurul fotbalului care ar ținti un ada-post de răspundere pentru tot ceea ce s-a petrecut în fotbal până acum sau se va întâmpla în viitor. Este adevărat că asemenea dezertări de la datoria și necesitatea de a participa la mari competiții internaționale s-au mai petrecut în fotbalul nostru. Acum 8 ani echipa națională nu s-a prezentat la meciul cu Italia, tot în preliminariile unui campionat mondial, acela din Chile — 1962. În acea perioadă a fost retrasă din Cupa campionilor europeni și echipa Steaua, compioană și în acea vreme. N-am fi dorit să mai reamintim vreodată despre aceste forfait-uri care n-au făcut deloc cinste mișcării noastre sportive, însă am fost obligați la aceasta pentru că cei care hotărăsc să poată s-o facă în cunoștință de cauză.

În aceeași ordine de idei, a pledoariei pentru jocuri internaționale mai numeroase, interjări și intercluburi, trebuie spus că cei 12 jucători folosiți în meciul cu Olanda sînt capabili în mod sigur de o evoluție superioară aceleia de neînțeles pe care au avut-o la 5 iunie. Citind declarațiile jucătorilor din pagina alăturată și ale antrenorului Em. Vogl din comisia de selecție, ajungem la convingerea că pregătirea acestui meci nu a fost corespunzătoare, că vinovați de comportarea și rezultatul nefavorabil sînt în egală măsură jucătorii și antrenorii. Jucătorii sînt împotriva pregătirii îndelungate, în același timp mulți din ei nu sînt capabili să respecte în altfel de condiții o conduită sportivă absolut necesară. Intervine un cerc vicios, greu rezolvabil.

Adevărul gol-golul este acela că în ultimul an s-a trimbitat mult despre fotbal, dar realizările s-au dovedit minime. După „Zürich“ a fost o mare dezbatere în presă pentru găsirea celor mai nimerite căi de scoatere din impas a acestui sport atât de iubit și în țara noastră. Revista „Fotbal“ a tratat pe larg, cu exprimarea celor mai diferite opinii, aspectele cele mai diverse și profunde ale fotbalului și a contribuit împreună cu alte surse competente la stabilirea unor principii de bază pentru o reformă cu garanții de succes în fotbalul nostru. Multe din aceste idei și-au găsit loc într-un plan de măsuri al F.R.F., plan care a fost elaborat la sfîrșitul anului trecut. Din păcate, majoritatea prevederilor acestui plan de măsuri nu au fost încă aplicate. Ele se mai discută și acum, sînt aminate la infinit în funcție de absorbția preocupărilor pentru echipa națională. Poate că este explicabilă și această stare de fapt de îndată ce acei care conduc fotbalul și antrenorii nu se tem de critică pentru că nu reușesc să construiască un edificiu solid fotbalului nostru, ci de torentul de nemulțumiri pentru comportările și rezultatele echipei naționale. Și iată, eșecurile se duc, fie că se uită sau nu, în timp ce temelia fotbalului rămîne șubredă. Nu trebuie să fie specialist pentru a observa, fie pe stadion, cînd avem prilejul, fie la televizor, cel mai adesea, că procedeele tehnice, mișcarea în teren, concepția de joc, posibilitățile fizice ale jucătorilor străini sînt mereu în creștere, în opoziție cu regresul pe care-l dovedesc fotbalistii noștri. Este adevărat că fotbalul n-a avut o bună organizare nici pînă în ultimul an, dar meciul cu Olanda ne-a arătat că de la eșecul de la Zürich încoace am stricat și bruma de fotbal pe care l-am avut, de îndată ce capacitatea de joc a celor mai buni fotbalisti români nu mai poate fi exprimată nici măcar pe teren propriu în întîlnirile internaționale. În ultimul an mai mult s-a discutat și s-au scris rapoarte în loc să fie puse în practică reformele atât de necesare.

Cînd se va lua, în sfîrșit, taurul de coarne?

Cînd antrenorii noștri vor recunoaște că au de învățat de la marii antrenori străini și vor accepta să-i invităm. Zilele acestea ei au respins din nou propunerea de a se apela la antrenori de peste hotare, dar noi constatăm la televizor că fotbalul marilor echipe de pe continent nu mai seamănă aproape de loc cu fotbalul nostru. Iată ce trebuie rezolvat cît mai repede.

Mustul fotbalului continuă să fiarbă fără încetare și nimeni nu-l limpezește. Făcătorul de minuni va fi acela care va reuși să obțină pentru fotbal mijloace organizatorice și financiare, în măsură să dea posibilitatea creșterii de jucători valoroși și va crea condiții și obligații în același timp pentru ca antrenorii noștri să învețe cum să modernizeze tehnica și tactica fotbalistilor noștri, adică ceea ce nu reușesc de ani de zile, în pofida contactului des pe care-l au cu școli reputate de fotbal din lume.

Aurel C. NEAGU

TRICOUL ACELA...

Există un tricou pe care îl visez cu ochii deschiși orice sportiv ca o su-premă împlinire: tricoul național. Un tricou reușesc să-l îmbrace, alții continuă să viseze și să tinjească după el. Un tricou luptă zmește pentru el, pentru simbolul și gloria lui, alții, blazați, sînt de aplauze și din tribune și din coloanele presei, mult ocrotitoare, își închipuie că poartă nouăzeci de minute un blazon mai deosebit. Dar tricoul acela, drădat pe piept de un tricolor, are cu totul alte semnificații.

În adolescență și chiar acum, la vîrstă mai mult a cealului de cozi de cruce — deci a lucidității — decît a coniacului și a altor spirtoase — decît a năclătelii — credeam și cred în continuarea că cel care îl poartă trebuie să fie neapărat la înălțimea simbolului său mare, să fie adică, în permanență, un erou.

Da, cuvîntul nu trebuie să sperie și să vă poarte cu gîndul peste secole, spre ciclii legendelor troiene. Căci și fotbalul, nu numai istoria, a avut în felul lui niște eroi.

Vîi reamintiți în națională pe Vîlăd? Dar pe David, poreclit la Milano „U Dio“? Dar pe Sfera cum „mușca“ din gazon? Și Bindea și Vogl și Făcirul din neuitata Balcaniadă? Ce m-a fost războiul Troiei pe lângă această epocă! Balcaniadă din orașul lui Bucur? Iar mai tîrziu Zvezda, Apolzan, Ozon, Volnecus, ce au fost oare decît niște veritabili eroi ai balonului? Iar în nu este un erou al Uniunii Sovietice? Dar pleșuvul Sir Bobby Charlton? Dar Djali și Pașlaghi? Și chiar micuțul Nobby Stiles, acest minuscul Richard înimă de leu, ce e el oare decît un erou al Albionului? Veți replica: bine, însă aceștia sînt niște excepții, niște mari talente, și vă voi răspunde: se poate! Dar nici un tricou de națională nu e o cămașă de 97 de lei cu minci scurte și gulere „rabatu“. Într-un astfel de tricou n-are ce odăia decît o faptură confecționată ad-hoc din pânză sau zegraz. Acest tricou, chiar dacă nu ai în tine voinicia și vocația eroilor antici, te obligă să lupți pînă la extenuare pentru culorile lui. Să lupți măcar, chiar dacă nu te ajută nici eroul, nici mintea, nici talentul.

Și în meciul cu Olanda, spre rușinea reprezentanților noștri, n-am văzut pe teren nici măcar niște imitații de eroi, ci niște simpli tricouri oarecare...

A fost lamentabil pentru reprezentanții unei națiuni.

Antrenori...

...voi ar trebui să fiți umbra jucătorilor pe teren. Singura și singura lor. Dar unde sînteți voi în realitate? Vă caut de atîta timp și vă găsesc pe aceeași bancă de la marginea terenului, vociferînd după tipic.

Nu a suficient. Unde este amprenta voastră, învîntura voastră, știința voastră, experiența

voastră? De atîta ani vă canoniți — se zice — dar văd că se zice numai pe hîrte, nu ridicăți nivelul fotbalului nostru. O fi greu? Credeți. Fotbalul nostru, de ce am tot ascunde-o, n-are personalitate, n-are stil, n-are eleganță. Ba chiar uneori, ierăși-ne, aduce la înghesuială a rugbi. Ce păziți voi? Cînd nu reușiți ceva de atîta ani și tot bați pasul pe loc, îți dai frumuseț pîlăria, valica și fîșul și cedezi locul altuia mai îndrăzneț. Să se compromită și el sau să reușească el unde tu nu faci mare școală!

Știu, veți replica: lipsa organizării tehnice a cluburilor. Dar de ce n-o cereți cu insistență și vă folosiți după cîte un rezultat bun, sau vă scuzați după un altul penibil; și uite așa trec anii...

Ce facem? Avem și noi nevoie de un Mitici. Unde îl găsim? Fotbalul, ca întreaga viață, merge înainte (priviți performanțele fotbalului turgoslav).

Și voi, antrenorii, stați cu o mîină pe frînd și cu alta pe un steaguleț. Căntăreți. Mai trece un tren sau un mărfaș, mai ridici steagul și îți mai așezi bumbul de la uniformă. Comori șefi de canton!

Ei, nu! Avem nevoie de antrenori care să aducă nouătea și revirimentul atât de mult așteptat în fotbalul nostru.

CUVÎNTUL LUI EMERIC VOGL

Despre partida cu Olanda am stat de vorbă și cu antrenorul emerit E. VOGL, coordonatorul comisiei de selecție.

Prima întrebare:

— Cum vă explicați comportarea sub așteptări a echipei noastre?

— Cauzele nu pot fi despărțite de cele ale însuși fotbalului nostru. Dintre ele, amintesc doar două. În primul rînd faptul că pregătirea generală a jucătorilor este, din toate punctele de vedere, sub nivelul cerințelor jocului practicat la ora actuală pe plan internațional. În această privință este suficient să comparăm, ca mod de desfășurare, meciurile din campionatul nostru cu cele mai importante, văzute pe micul ecran. Diferența apare mai des atunci cînd este vorba de angajamentul la efort, de a face față durității jocului și marșajului strict, de starea psihică în raport cu miza meciului și de maniera de arbitraj. În al doilea rînd, în returul campionatului majoritatea echipelor noastre frunțase, care dau de obicei jucătorii reprezentativei, nu au reușit să aibă o formă constantă bună. Or, aceste două fapte sînt, în fond, tocmai criteriile de selecție, valoarea în general și forma la un moment dat.

— Au fost însă jucători care au jucat chiar sub nivelul lor obișnuit...

— Într-adevăr. Comportarea în general a echipei și în special a unor jucători m-a surprins și pe mine. Nu aș putea spune că toți jucătorii la un loc și fiecare în parte nu s-ar fi încadrat în programul obișnuit de pregătire. Dar nici n-aș putea spune că am văzut din partea lor o preocupare mai deosebită pentru a-și mobiliza toate forțele în vederea reușitei acestui meci. Sînt convinși — pe de altă parte — că fiecare jucător a dorit totuși să joace bine. Dacă n-au reușit, după mine explicația stă în unele cauze individuale: timiditatea exagerată la unii, nervozitatea și neadaptarea la maniera joze de joc a adversarului la alții etc. Toate la un

loc au creat pînă la urmă în echipă o stare generală cu totul neprielnică, așa cum s-a mai întîmplat, de altfel, și în alte cazuri dintr-un trecut mai apropiat sau mai îndepărtat. Unii jucători își motivează slaba comportare pur și simplu prin teama pe care o au de spectatori, de comentariile presei etc.

— Nu credeți că și durată pregătirii în comun influențează în rău comportarea, randamentul jucătorilor?

— Personal sînt contra acestei metode pentru că îi scoate pe jucători din mediul obișnuit și le schimbă în mod dăunător stereotipul, începînd cu alimentația și terminînd cu regimul de viață. O găsesc însă necesară numai în perioada pregătitoare sau înaintea unor acțiuni speciale, cu condiția să se satisfacă toate cerințele pregătirii sportive și de trai.

De obicei, la noi pregătirea comună este folosită de cluburi pentru prevenirea unor abateri de la regimul de viață sportivă înaintea jocurilor. La nivelul echipelor naționale această pregătire este inevitabilă, pentru că lotul cuprinde și jucători din țara care nu pot veni direct la meci. Durata pre-

gătirii lotului a fost redusă însă la minimum necesar. Totuși, deoarece echipele de club folosesc această metodă la fiecare meci de campionat, totul duce la faptul de nelăgăduit că jucătorii sînt scoși, practic, timp îndelungat din viața lor normală și astfel devine aproape de neîntîlnit o estompare a resurselor lor morale și de voință, a bunei lor dispoziții de joc.

În legătură cu aceasta țin să remarc că federația nu are un centru propriu, utilat cu cele necesare, menite să asigure o activitate corespunzătoare de pregătire specifică pentru meci și că în această direcție nici cluburile nu stau prea bine. În astfel de condiții, ar fi recomandabilă reducerea numărului de pregătiri în comun la cluburi și folosirea lor numai în cazuri absolut justificate.

— Considerați că atmosfera din jurul lotului este prielnică sau nu unei munci eficiente?

— Atmosfera nu numai din jurul echipei naționale, ci și din jurul activității fotbalistice în general nu creează condiții prielnice desfășurării unei munci mai corespunzătoare de îmbunătățire calitativă. În ase-

menea împrejurări aș putea spune că neîncrederea dintre factorii principali ai activității (jucători, antrenori, conducători, presă, spectatori) nu poate avea efecte bune și, în orice caz, împiedică o colaborare sinceră pentru o îmbunătățire mai importantă a fotbalului. Or, cu regret trebuie să recunoaștem, la ora actuală fotbalul nostru este bolnav și are nevoie de o perioadă de însă-nătoșire. Această însănoșire însă, nu poate fi înfăptuită prin „pasarea“ între factorii menționați a responsabilității pentru această stare de lucruri. Să recunoaștem cîinstii cu toții slăbim vinovați și să fim convinși că redresarea nu poate fi înfăptuită decît printr-o colaborare strînsă, sinceră, fără rezerve și în primul rînd între cei care conduc (federație, cluburi, antrenori), dovedind multă perseverență și, mai ales, răbdare. Trebuie să înțelegem că fotbalul nostru nu se poate situa la nivelul dorit prin minuni, ci prin muncă cinstită, susținută. Problemele sînt, într-adevăr, mari și multiple, atît de conducere cît și de instruire, dar nu sînt de nereșolvat.

(Sublinierile din text aparțin redacției).

Opiniile cititorilor

„Am vizionat și eu meciul România — Olanda rămînînd pur și simplu consternat de calitatea proastă a fotbalului practicat de jucătorii noștri... Ceea ce mi se pare de neînțeles este faptul că „specialiștii“ noștri n-au reușit să se oprească încă la o idee tactică de joc. Numai cu agitația de pe marginea terenului nu se poate face mare lucru...“ (CONSTANTIN FLOREA — Șos. Olteniței 75-77 — București).

„Se știe foarte bine că fără o apărare sigură, orice echipă joacă prost. În meciul cu Olanda apărarea a făcut multe gafe, care, spre norocul nostru, nu au dus la înscrierea golurilor. A fost însă, de nenumărate ori depășită... De ce nu sînt chemați la lot, sau dacă există în lot, de ce nu joacă Dan Coe, Dumitru Nicolae?...“ (STEFAN I. MATEI, str. N. Șerban nr. 22 București).

„De ce nu se aduce, oare, o dată un antrenor străin? La lot, mi se pare că există simpatii pentru unii jucători și multă, multă nesinceritate... Apoi, într-un timp relativ scurt prin națională s-au perindat o multime de jucători. Este oare recomandabil?...“ (DUMITRU TIRON, bl. C15, ap. 53 Tighina II — Galați).

„Sînt un spectator ca toți spectatorii. Simplu, modest, total. Pîng după insuccesele echipei noastre naționale. Atît eu, cît și ceilalți iubitori ai fotbalului sîntem deziluzionați de modul cum se joacă... În ceea ce mă privește nu sînt de acord

nici cu modul cum „încurajează“ bucureștenii echipa...“ (DUMITRU STOLERU, str. Mihai Viteazu nr. 1, Suceava).

„...Unii jucători, după un singur meci bun la echipa lor de club, sînt chemați imediat la lot. Se exagerază în această privință...“ (A. VIRLAN, com. Calinești, județul Argeș).

„...Mă întreb cît timp se va mai tîrăgăna trecerea la măsuri concrete care să schimbe radical activitatea și organizarea fotbalului nostru? Cum a fost pregătita, oare, echipa națională înainte de acest meci, ce rol a avut antrenorul Angelo Niculescu și ce îmbunătățiri a adus selecției? De ce aceiași jucători la cluburile lor se comportă bine, iar în națională lamentabil, nici măcar la nivelul de la cluburi? Cred că și antrenorii sînt de vină...“ (DAN ȘOROP, str. 38 Decembrie — Lugoj).

„Oricît aș fi eu de clujean și de simpatizant al jucătorilor de la „U“, consider că Ion Pircălab nu va trebui să lipsească din națională pentru că, după cum s-a observat în meciul cu Olanda, echipa noastră pur și simplu n-a avut extreme (LIVIU BUCIU, miner I.C.H. Paltinu — Cimpina).

„...Rămînem la părerea că un antrenor străin ar face mult mai mult decît a reuși Angelo Niculescu...“ (S. GAVRILA, N. GASPARI, I. VALERIU, N. MARIAN ȘI N. ALEXIU — Timișoara).

STATUTUL FEDERAȚIEI ROMÂNE DE FOTBAL

Prezentul statut provizoriu al Federației Române de Fotbal are la bază prevederile statutului model al federațiilor sportive.

Statutul provizoriu al Federației Române de Fotbal a fost aprobat de Comitetul federal în februarie 1968, iar publicarea sa în presă este făcută în scopul primirii din partea specialiștilor și a masei iubitorilor fotbalului a unor sugestii și propuneri cu privire la îmbunătățirea lui.

CAPITOLUL I

Scop, organizare

Art. 1. — Federația Română de Fotbal (F.R.F.) este organul republican de specialitate cu caracter obștesc, care organizează, îndrumă și conduce întreaga activitate de fotbal din Republica Socialistă România.

Federația Română de Fotbal are drept scop dezvoltarea bazei de masă a fotbalului precum și ridicarea continuă a nivelului tehnic al acestei ramuri de sport pe întreg teritoriul țării.

Art. 2. — Conform Legii cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport din 29 dec. 1967, Federația Română de Fotbal funcționează sub conducerea și îndrumarea Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport. Normele elaborate de Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport sînt obligatorii pentru activitatea federației și a organelor sale în subordine.

Art. 3. — Federația Română de Fotbal este persoană juridică în conformitate cu Legea cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport din 29 decembrie 1967.

Art. 4. — Federația Română de Fotbal își desfășoară activitatea pe baza prezentului statut.

Hotărârile Federației Române de Fotbal sînt obligatorii pentru cluburile de fotbal, secțiile de fotbal ale asociațiilor și cluburilor sportive, comisiile de fotbal locale, cadrele tehnice precum și pentru celelalte organe și organizații care se ocupă cu activitatea fotbalistică.

Măsurile adoptate de Federația Română de Fotbal cu privire la organizarea și dezvoltarea activității fotbalistice pe teritoriul țării și confirmate de Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport sînt obligatorii și pentru comisiile teritoriale de educație fizică și sport.

Activitatea comisiilor și colegiilor centrale se desfășoară pe baza regulamentului de organizare și funcționare elaborat de Federația Română de Fotbal.

Art. 5. — Federația Română de Fotbal are următoarele organe centrale:

- Conferința federației;
- Comitetul federal;
- Biroul federal;
- Birourile secțiilor ale asociațiilor și cluburilor sportive și ale cluburilor de fotbal.

Federația Română de Fotbal are un aparat salariat.

Art. 6. — Alegerea membrilor organelor Federației Române de Fotbal se face prin vot deschis și cu majoritate simplă.

CAPITOLUL II

Conferința Federației Române de Fotbal

Art. 7. — Conferința este organul superior al Federației Române de Fotbal și se ține din 6 în 6 ani, la convocarea comitetului federal. Conferința poate fi convocată și în ședință extraordinară de comitetul federal.

Art. 8. — Atribuțiile conferinței sînt următoarele:

- adoptă și poate modifica statutul federației;
- ascultă și dezbate raportul de activitate pe 6 ani al comitetului federal și dă descărcare acestuia de activitatea desfășurată pe perioada expirată;
- ascultă, dezbate și adoptă planul de măsuri pentru dezvoltarea fotbalului pe următorii 6 ani;
- desemnează prin vot deschis membrii comitetului federal;
- conferința poate dezbate și hotărî asupra oricărei probleme ridicate în ședință, dacă discutarea ei este propusă de o treime din numărul delegaților prezenți.

Art. 9. — Componenta conferinței Federației Române de Fotbal este următoarea:

- membrii comitetului federal;
- delegații cu vot deliberativ aleși de reprezentanții secțiilor de fotbal al asociațiilor și cluburilor sportive dintre: membrii secțiilor de fotbal, al asociațiilor și cluburilor de fotbal, membrii comisiilor și colegiilor centrale, județene și municipale de fotbal; cadre de specialitate care activează în fotbal; jucători frunțași cu activitate îndelungată; persoane care au dovedit pricepere și atașament pentru fotbal.

Numărul delegaților cu drept de vot se va stabili de comitetul federal.

Art. 10. — Hotărârile conferinței se iau cu majoritatea voturilor delegaților prezenți la conferință.

CAPITOLUL III

Comitetul federal

Art. 11. — Comitetul federal conduce întreaga activitate a fotbalului în perioada dintre conferințe.

Comitetul federal se compune din 65-83 persoane desemnate pe timp de 6 ani de Conferința Federației Române de Fotbal.

Art. 12. — Comitetul federal se întrunește cel puțin o dată pe an în ședință ordinară și după necesitate în ședință extraordinară, la convocarea biroului federal.

Ședința este legal constituită dacă participă cel puțin două treimi din membrii comitetului federal.

Hotărârile comitetului federal se iau cu majoritatea voturilor membrilor prezenți.

Art. 13. — Comitetul federal are următoarele atribuții:

- a). dezbate și aprobă planurile elaborate pe

baza directivelor Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport pentru dezvoltarea activității fotbalistice și urmărește îndeplinirea lor;

b). ascultă raportul anual al biroului federal și stabilește obiectivele activității fotbalistice pe anul următor;

c). stabilește și organizează sistemul competițional al activității fotbalistice, precum și normele de legitimare, transferare și de clasificare sportivă a jucătorilor de fotbal, în conformitate cu normele emise de Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport;

d). stabilește modul în care se organizează și se desfășoară conferințele Federației Române de Fotbal;

e). desemnează din componenții săi membrii biroului federal și îi revocă pentru lipsă de activitate sau pentru abateri grave; cooptează noi membri în cazul descompletării comitetului federal;

f). convoacă conferința Federației Române de Fotbal în ședințe ordinare și extraordinare;

g). acordă titlul de președinte de onoare sau membru de onoare al Federației Române de Fotbal unor persoane care aduc o contribuție deosebită la dezvoltarea fotbalului.

Art. 14. — Membrii comitetului federal au sarcina:

- de a supraveghea desfășurarea activității fotbalistice din județul în care domiciliază;
- de a sesiza biroul federal asupra tuturor încălcărilor regulamentelor și instrucțiunilor federației făcute de comisiile de fotbal din țară, de cluburile și secțiile de fotbal, de jucători, antrenori și arbitri.

CAPITOLUL IV

Biroul federal

Art. 15. — Biroul federal se compune din 13-17 membri; dintre membrii biroului se desemnează președintele, vicepreședintele și secretarul general.

Președintele, vicepreședintele și secretarul general dețin aceleași funcții atît în comitetul federal cît și în federație.

Art. 16. — Biroul federal are următoarele atribuții:

- a). organizează și conduce întreaga activitate în intervalul dintre ședințele comitetului federal;
- b). asigură îndeplinirea hotărîrilor conferinței și a comitetului federal și la măsurile necesare bunului mers al fotbalului în întreaga țară;
- c). elaborează calendarul anual al competițiilor republicane și al întîlnirilor internaționale;
- d). aprobă regulamentele competițiilor republicane, organizează și controlează desfășurarea acestora;
- e). elaborează regulamentul de organizare și funcționare al Federației Române de Fotbal pe baza normelor generale stabilite de Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport;
- f). selecționează și organizează pregătirea echipelor naționale și aprobă componența loturilor (jucători, antrenori) și desemnează, în caz de deplasare, conducătorii loturilor;
- g). se ocupă de formarea și perfecționarea antrenorilor, instructorilor și arbitrilor, precum și a altor cadre care lucrează în domeniul fotbalului;
- h). organizează consfățuirii cu caracter tehnic și metodice în vederea generalizării experienței înaintate a antrenorilor, arbitrilor, instructorilor și a sportivilor frunțași;
- i). studiază și sintetizează experiența cadrelor tehnice și stabilește orientarea metodică a instruirii jucătorilor din cluburile de fotbal și din secțiile asociațiilor și cluburilor sportive;
- j). se preocupă de elaborarea lucrărilor de specialitate și sprijină tipărirea acestora;
- k). controlează, urmărește și analizează cum se respectă regulamentele și instrucțiunile federației de către comisiile și colegiile centrale, comisiile teritoriale, cluburile de fotbal, secțiile din cluburile și asociațiile sportive afiliate;
- l). afiliază cluburile de fotbal și secțiile de fotbal ale asociațiilor și cluburilor sportive;
- m). aplică sancțiunile disciplinare în conformitate cu prevederile capitolului XI din statut;
- n). judecă apelurile contra hotărîrilor comisiilor și colegiilor centrale și recursurile contra hotărîrilor comisiilor județene și municipale;
- o). rezolvă litigiile referitoare la legitimare, transferarea și clasificarea jucătorilor de fotbal, în conformitate cu normele regulamentare în vigoare;
- p). desemnează președinții, vicepreședinții, secretarii și membrii comisiilor și colegiilor centrale ale Federației Române de Fotbal;
- r). decerne titlul de campioni la seniori și juniori și de câștigătoare a Cupei României;
- s). acordă titlul de maestru al sportului și face propuneri Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport pentru decernarea titlului de maestru emerit, de antrenor și arbitru emerit;
- t). întreprinde legătura cu Federația Internațională de Fotbal Asociație (F.I.F.A.), cu Uniunea Europeană de Fotbal Asociație (U.E.F.A.) și cu federațiile de fotbal din țările străine, reprezintă țara la congresele și conferințele internaționale de fotbal prin delegați pe care îi desemnează, trimite observatori la jocurile echipelor străine;
- u). elaborează textul românesc oficial al regulamentului internațional de joc și al interpretării lui obligatorii, precum și materialele și instrucțiunile necesare aplicării lor;
- v). aprobă și controlează jocurile internaționale ale secțiilor asociațiilor sportive și cluburilor de fotbal ale orașelor, municipiilor și județelor;
- z). elaborează proiectul de buget al F.R.F. și după aprobarea acestuia de către C.N.E.F.S., procedează la executarea lui;
- x). premiază jucătorii, cadrele tehnice și activiști obștești, în conformitate cu normele în vigoare;
- y). Biroul F.R.F. prezintă Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport și comitetului federal dări de seamă asupra activității desfășurate;
- l). propune Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport numirea cadrelor de specialitate, salariați al F.R.F.

Art. 17. — Biroul federal se întrunește o dată pe lună și ori de cîte ori este nevoie și la hotărîrile legale cu participarea majorității membrilor săi.

CAPITOLUL V

Comisiile și colegiile centrale

Art. 18. — Pentru îndeplinirea sarcinilor sale biroul federal este ajutat de comisii și colegii centrale, după cum urmează:

- colegiul central al antrenorilor;
- colegiul central al arbitrilor;
- comisia centrală de competiții, legitimări și transferări și clasificare sportivă;
- comisia centrală de disciplină;
- comisia centrală de juniori;
- comisia centrală medicală.

Biroul federal, după necesități, poate înființa și alte comisii centrale.

CAPITOLUL VI

Comisiile județene, municipale și orașenești

Art. 19. — Comisiile județene, municipale și orașenești de fotbal sînt organe de specialitate cu caracter obștesc, avînd dublă subordonare față de comisiile similare de educație fizică și sport cît și față de F.R.F.

Ele activează pe baza statutului, normelor și instrucțiunilor F.R.F.; au plan de activitate propriu, iar cheltuielile ocazionale de îndeplinirea atribuțiilor ce le revin vor fi suportate din bugetul consiliilor pentru educație fizică și sport respective.

Art. 20. — Atribuțiile comisiilor județene, municipale și orașenești de fotbal sînt următoarele:

- a). realizează cu sprijinul organelor locale pentru educație fizică și sport prevederile planului de măsuri aprobat de conferința și comitetul F.R.F., precum și de hotărîrile proprii;
- b). elaborează calendarul competițional anual de pe teritoriul respectiv și organizează desfășurarea acestuia în bune condiții;
- c). organizează cursuri de arbitri, sprijină perfecționarea pregătirii antrenorilor și instructorilor, asigură instruirea președinților și secretarilor secțiilor de fotbal, precum și a cadrelor de profesori care pregătesc echipele școlare de fotbal;
- d). îndrumă și controlează pregătirea jucătorilor din secțiile de fotbal ale asociațiilor și cluburilor de pe teritoriul respectiv;
- e). rezolvă litigiile intervenite între echipele participante la sistemul competițional din subordonarea lor și aplică sancțiunile regulamentare;
- f). selecționează și asigură pregătirea echipelor reprezentative ale județelor, municipiilor și orașelor pentru a participa în bune condiții la competițiile rezervate acestora;
- g). anual prezintă dări de seamă consiliilor de educație fizică și sport de care aparțin și semestrial, după terminarea turului și returului Federației Române de Fotbal.

CAPITOLUL VII

Secțiile de fotbal ale asociațiilor și cluburilor sportive și cluburile de fotbal

Art. 21. — Secțiile de fotbal ale asociațiilor și cluburilor sportive și cluburile de fotbal sînt unități organizatorice de bază care se ocupă cu dezvoltarea și organizarea activității fotbalistice.

Organele de conducere ale acestor unități sînt:

- adunarea generală;
- biroul secției sau clubului de fotbal, ales de adunarea generală a secției;
- comisia de revizie (aleasă numai la cluburile de fotbal).

Art. 22. — Atribuțiile biroului secției și clubului de fotbal sînt următoarele:

- a). realizează sarcinile cu privire la dezvoltarea activității fotbalistice;
- b). asigură condiții tehnico-materiale necesare bunei desfășurări a instruirii fotbalistilor și stabilește programul și regulile de activitate al jucătorilor și tehnicienilor componenți ai echipelor secției respective, în concordanță cu regulamentele în vigoare;
- c). controlează pregătirea jucătorilor din cadrul echipelor și generalizează mijloacele și metodele eficiente folosite de antrenori și instructori;
- d). sprijină acțiunile inițiate de antrenori în direcția selecționării elementelor tinere talentate;
- e). se preocupă în permanență de educarea cetățenescă a jucătorilor secției, de cultivarea în rîndul acestora a dragostei față de culorile clubului precum și a dorinței de afirmare în activitatea fotbalistică de performanță;
- f). inițiază acțiuni în vederea dezvoltării bazei de masă a fotbalului;
- g). efectuează formele de legitimare, de transferare și de clasificare sportivă a jucătorilor în concordanță cu regulamentele în vigoare și ține evidența membrilor secției;
- h). au buget propriu, asigură execuția planului de venituri și cheltuieli și manifestă preocupări susținute în vederea sporirii continue a veniturilor proprii, provenite din încasările de la jocuri, de la membrii susținători, etc.

CAPITOLUL VIII

Jucătorii de fotbal

Art. 23. — Jucătorii de fotbal sînt membri ai cluburilor de fotbal, ai secțiilor din asociații, cluburile și școlile sportive, sau ai secțiilor de fotbal școlare, care practică organizat această ramură de sport.

Art. 24. — Corespunzător vîrstelor, jucătorii sînt constituiți în echipe și participă în competiții organizate pentru copii, juniori, tineret și seniori.

Art. 25. — Jucătorii de fotbal au dreptul să folosească gratuit terenurile, sălile, instalațiile și echipamentul ce sînt în folosința secțiilor și cluburilor de fotbal de care aparțin; să participe la toate activitățile instructiv-educative organizate de secții și pe baza nivelului prega-

tirilor lor să fie selecționați în diferite loturi reprezentative.

Art. 26. — Jucătorii de fotbal au datoria să participe activ la acțiunile organizate de secția și clubul de fotbal pentru ridicarea gradului de pregătire; să respecte toate obligațiile și normele tehnice și de viață sportivă și să depună susținute eforturi personale pentru creșterea măiestriei lor sportive; să fie exemplu de corectitudine și conduită morală pe terenul de sport și în viața socială; să aperse cu dirigenie prestigiul fotbalului românesc în toate jocurile la care participă; să respecte prevederile statutului F.R.F., precum și regulamentele și instrucțiunile elaborate de secția și clubul de fotbal.

CAPITOLUL IX

Cadrele de specialitate

Art. 27. — Pentru instruirea jucătorilor de fotbal, precum și pentru asigurarea participării lor organizate în jocuri, activitatea fotbalistică se sprijină pe un corp de cadre de specialitate format din antrenori, medici sportivi, instructori și arbitri.

Art. 28. — Antrenorul de fotbal este un specialist calificat, în conformitate cu normele C.N.E.F.S. pentru a conduce pregătirea jucătorilor, alcătuirea formației și conducerea acesteia în jocuri.

Art. 29. — Condițiile de angajare, drepturile și obligațiile concrete ale antrenorilor, pe de o parte și ale secțiilor (cluburilor) de fotbal, pe de altă parte, vor fi stabilite în contractul încheiat pe anumite perioade, între cele două părți.

Art. 30. — Medicul sportiv este un cadru de specialitate, calificat în problemele medico-sportive de fotbal.

Art. 31. — Instructorul de fotbal este un cadru voluntar de specialitate recrutat din rîndul foștilor jucători de fotbal și calificat prin cursuri speciale. Instructorii au dreptul să pregătească echipele participante în activitatea fotbalistică de masă.

Art. 32. — Arbitrul de fotbal este un cadru voluntar, recrutat din rîndul foștilor jucători, calificat prin cursuri speciale, pe baza cărora obține dreptul de a conduce jocurile de fotbal în conformitate cu regulamentul oficial de joc.

Condițiile de calificare, clasificare, drepturile și îndatoririle arbitrilor sînt stabilite de către F.R.F.

CAPITOLUL X

Venituri și cheltuieli

Art. 33. — Veniturile și cheltuielile F.R.F. se prevăd într-un buget care se întocmește anual. Veniturile se realizează din următoarele surse:

- încasări din jocurile pe care le organizează direct;
- cotizația anuală a secțiilor afiliate;
- taxe de afiliere, legitimare, transferare, contestații și apel;
- taxe de televiziune;
- subvenții și donații;
- alte venituri.

Cheltuielile F.R.F. stabilite în conformitate cu clasificarea bugetară, asigură în principal realizarea calendarului competițional propriu intern și internațional, activitatea de pregătire a loturilor reprezentative, acțiunea de sprijinire și dezvoltare a unor secții de fotbal.

Executarea bugetului F.R.F. se face cu respectarea normelor generale elaborate de C.N.E.F.S.

CAPITOLUL XI

Măsuri disciplinare

Art. 34. — Abaterile de la statutul, regulamentele și de la instrucțiunile Federației Române de Fotbal pot atrage următoarele sancțiuni:

- a). pentru cluburile de fotbal, secțiile de fotbal ale cluburilor și asociațiilor sportive și echipele lor: avertisment, mustrare, ridicarea dreptului de organizare a jocurilor, suspendarea temporară din activitatea competițională, retrogradarea sau excluderea echipei, radierea secției;
- b). pentru membrii cluburilor de fotbal, a celor din secțiile cluburilor și asociațiilor sportive, a activiștilor organelor centrale, județene sau locale, precum și pentru instructori și arbitri: avertisment, mustrare, suspendare temporară din activitatea fotbalistică, excluderea.

Antrenorii sînt sancționați în conformitate cu normele prevăzute în regulamentul de funcționare a acestora.

c). pentru jucătorii legitimați: avertisment, mustrare, suspendare temporară din activitatea competițională, excluderea.

Sancțiunile prevăzute mai sus, cu excepția radierii și excluderii, se aplică de secțiile și cluburile de fotbal, comisiile locale și de comisiile și colegiile centrale ale F.R.F.

Modul de aplicare a acestor sancțiuni va fi stabilit prin regulamentul de organizare și funcționare al F.R.F., al cluburilor și asociațiilor sportive.

Excluderea și radierea se pronunță numai de biroul federal, la propunerea comisiilor și colegiilor centrale, a comisiilor locale, a secțiilor și cluburilor de fotbal.

Deciziile de sancționare sînt apelabile la organul ierarhic superior.

CAPITOLUL XII

Dispoziții finale

Art. 35. — Federația Română de Fotbal este reprezentată în fața organelor de stat și obștești de președinte sau secretarul general.

Art. 36. — Federația Română de Fotbal aderă la Comitetul Olimpic Român.

Art. 37. — Organele de conducere ale F.R.F. își desfășoară activitatea pe baza respectării principiului muncii colective și atrag în muncă, pentru rezolvarea sarcinilor, un larg activ obștesc.

Art. 38. — Federația Română de Fotbal are emblema, steag, insignă și stampila proprie.

Art. 39. — Prezentul Statut, precum și regulamentul de organizare și funcționare, care dezvoltă principiile și dispozițiile lui, sînt obligatorii pentru toate comisiile și colegiile centrale și teritoriale, cluburile și secțiile de fotbal afiliate și pentru toți membrii acestora, pentru arbitri, instructori și antrenori.

Proiectul noului regulament de transferări, component dinamic și mult controversat al activității fotbalistice din țara noastră, este supus în prezent dezbaterii publice.

Curînd după publicarea sa în coloanele revistei FOTBAL, redactorii noștri au cules din rîndurile specialiștilor — antrenori, activiști ai cluburilor, asociațiilor și secțiilor de fotbal, jucători, arbitri dar și de la suporteri — opinii, sugestii și propuneri menite să completeze și să clarifice proiectul. În general, proiectul regulamentului de transferări a fost bine primit de toți cei interesați în progresul fotbalului.

S-a constatat cu acest prilej, că unii dintre interlocutorii noștri, chiar fotbaliști și antrenori, care pînă nu de mult solicitau cu ardoare un nou regulament de transferări, s-au mulțumit doar să citească printre rînduri proiectul publicat.

Pe de altă parte, termenul de intrare în vigoare propus în proiect — 15 iunie — s-a dovedit a fi prea timpuriu, deoarece de la publicarea lui la data de 6 iunie, numai o săptămînă pentru o dezbateră aprofundată este cu totul insuficientă. Ar fi însemnat ca punerea în dezbateră publică a noului regulament să aibă numai un caracter formal.

De aceea s-a considerat că este necesară prelungirea termenului de intrare în vigoare pentru ca definiția acestuia să reprezinte cît mai fidel și echitabil regimul de transferări.

Federația română de fotbal a ținut seama de sugestiile făcute în această direcție și a hotărît prelungirea termenului de intrare în vigoare a noului regulament de transferări la 25 iunie 1968. Sugestiile și propunerile iubitorilor de fotbal vor fi primite în continuare, pînă la data de 20 iunie, la sediul F. R. de Fotbal din str. Vasile Conta 16 și pe adresele ziarului „SPORTUL” și revistei „FOTBAL”.

Cit mai mulți jucători spre categoriile superioare

Principală clauză a regulamentului, cea mai consistentă, cea mai satisfăcătoare a părut tuturor interlocutorilor renunțarea la obligativitatea dezlegării în cazul promovărilor, ceea ce înlătură o piedică veche în calea realizării fotbalistilor tineri din diviziile inferioare. Singura rezervă nu afectează fondul problemei, ci insuficiența numărului de jucători pe care îi poate lua o echipă în astfel de condiții. Iată ce declară antrenorul echipei Farul, VIRGIL MARDĂRESCU: „De ce numai trei jucători și nu toți cei care au într-adevăr valoare și își dau adeziunea să joace în echipe de categorii superioare? Este bine, a adăugat el, că și pentru asemenea promovări să se fixeze o perioadă precisă de transferări, de preferință aceea prevăzută de proiect pentru celelalte cazuri.

Tipograful ȘTEFAN BABOIAN din Tg. Mureș propune ca în cazul cînd un jucător nou transferat, deși valid, nu a fost folosit de echipa la care a venit timp de un an de zile, să i se permită transferul într-o altă formație. Pentru prevenirea aceleiași situații, cititorul ILARION DRAGNEA din Buzău consideră oportună adăugarea unei clauze care să oblige echipa unde este transferat jucătorul, la asigurarea unui număr minim de meciuri, noului jucător, iar GHEORGHE TALIA-

PRIMELE OPINII DESPRE NOUL PROIECT AL REGULAMENTULUI DE TRANSFERĂRI

A fost aminată data de intrare în vigoare a regulamentului: 25 iunie 1968

NU, metodist cu problemele de fotbal la Consiliul municipal pentru educație fizică și sport din Timișoara, propune ca în cazul susamintit, automat, jucătorul să facă cale întoarsă, obligatoriu, la echipa de unde a plecat.

Imprumut de jucători și între echipele de Divizia A

De asemenea, împrumuturile de jucători, paragraf cu totul inedit în practica noastră fotbalistică, apare ca o măsură binevenită, capabilă să asigure un echilibru valoric și numeric între echipe, să dea posibilitate „rezervelor de carieră” să joace efectiv și să-și argumenteze practic pretenții și nemulțumiri uneori îndreptățite. Carenta acestei prevederi, după părerea lui ȘTEFAN COVACI, antrenor al echipei Steaua cit și a lui ȘTEFAN IOVITA, tehnician C.F.R. din București, constă în lipsa ei de universalitate și propun. se înțelege, extinderea și la Divizia A.

Carantina de doi ani este prea lungă!

În legătură cu transferarea jucătorilor fără acordul scris al secțiilor lor, tov. V. PINTILIE, metodist cu problemele fotbalului la C.J.E.F.S. Bacău ne-a spus: „Perioada de carantină cu o durată de doi ani pentru echipele de Divizia A și B este exagerată. În atare situație, tocmai jucătorii care au atins un nivel corespunzător de pregătire, dovadă fiind faptul că au ajuns să joace într-o categorie superioară, ar fi nedreptățiți față de aceia care nu au reușit să depășească granițele categoriei C și care primesc drept de joc numai după o perioadă de inactivitate de un an. De aceea propun ca perioada de carantină să fie limitată la un an pentru toți jucătorii, indiferent de categoria în care activează. După un an jucătorul respectiv să primească automat legitimarea la echipa la care dorea să activeze inițial”. De aceeași părere este și tov. LAZAR DOMINIC, lăcătuș la Electro-Mureș din Tg. Mureș: „Doi ani de carantină mi se pare mult prea mult. 12 luni, adică un campionat, socotesc că este suficient. De ce să scoatem un jucător din circuit pe două campionate? Avem prea mulți?” În aceeași problemă au mai exprimat păreri similare și ȘTEFAN COIDUM, antrenor la Jiul, SIMION CAZAN, arbitru și inginer STERE ZEANA, antrenor la Politehnica Timișoara.

Același regim de transfer pentru toate echipele

După cum rezultă din cele afirmate de ION BARBU, căpitanul echipei F. C. Argeș, ca și de ION LORINCZ, vicepreședinte al Consiliului județean pentru educație fizică și sport Cluj, aceștia înțeleg, bineînțeles, necesitatea studiilor pentru tinerii fotbaliști și, cu atât mai mult, utilitatea serviciului militar dar, după cum

au subliniat cei doi interlocutori, regulamentul de transferări trebuie să fie egal pentru toate echipele. Trebuie să existe o singură perioadă de transferări pentru echipele de orice proveniență, inclusiv cele militare și studentești.

Bineînțeles că aceste echipe, privilegiate și de noul regulament de transferări nu trebuie să blocheze un număr prea mare de fotbaliști și să se limiteze la proporții judicioase, apelînd numai la valorile necesare echipelor respective. Celorlalți jucători din asemenea categorii, trebuie să li se ofere posibilitatea să joace mai departe în echipele lor în timpul satisfacerii serviciului militar și a studenției.

Recompensă și pentru antrenorii juniorilor promovați

Stipularea unor posibilități de efectuare a transferurilor fără acordul scris al secțiilor — noutate așteptată de mult — a suscitat evident discuții. Majoritatea interlocutorilor noștri au fost de acord că această prevedere facilitează promovarea unui număr sporit de tineri jucători care așteaptă realizarea lor ca fotbaliști în prima divizie.

Depart de a însemna o simplă formalitate menită să atenueze „divorțul” dintre o echipă și jucătorul care o părăsește unilateral, măsurile de recompensare a acestor echipe de categorii inferioare, constituie un act de echitate elementară între două părți.

Pe lângă această opinie cvasi-unanimă, s-au ridicat și unele întrebări sau propuneri care urmăresc să nuanteze litera proiectului propus dezbaterii. Astfel, antrenorul ȘTEFAN CIRJAN, care ne-a declarat că întotdeauna a fost împotriva „înghețării” transferurilor, întreba, pe bună dreptate, de ce această stipulare a recompensei pentru promovări nu cuprinde și importanța categoriei a antrenorilor de juniori, cei care adaugă talentul depistat, măsura cunoștințelor în perioada cea mai dificilă, decisivă ca formare, a viitorului fotbalist. „Fără a-i cointeresa direct și imediat pe cei care cresc speranțele fotbalului nostru — ne-a spus el — îi obligăm să devină simpli funcționari care nu depășesc orele de program. Stîind că fiecare promovare va însemna o recompensă morală și materială, ei vor lucra intens, cu fiecare tînr ce promise. Iar roadele vor fi culesse de acest trio indisolubil și absolut necesar fiecărui club de performanță: antrenor de juniori — tînr jucător — antrenorul primei echipe”.

LAZAR DOMINIC, lăcătuș la Electro-Mureș (Tg. Mureș) extinde sfera acordului dintre echipe accentuînd pe latura sa contractuală: „De ce să fie recompensate numai echipele mici care dau jucători? Eu cred că orice echipă, indiferent de categoria în care activează, trebuie să primească ceva în locul fotbalistului care pleacă. Ce anume? Asta ar trebui să rămînă numai la latitudinea celor două părți. Cred că echipele în cauză trebuie ca singure să cadă la învoială și nimeni, nici federația, să nu intervină în discuția lor.”

Antrenorul ploieștean CONSTANTIN CERNAIANU, completa de la distanță opinia preopinentei din Tg. Mureș, argumentîndu-și opinia pe baza echipei Petrolul care în ultimii ani a dat jucători ca D. Nicolae, Boc, Voinea, Alecu și alții unor echipe de „A”. Iar ȘTEFAN COVACI, antrenorul echipei campioane, exprima o părere similară, revenind de altfel asupra unor propuneri făcute anterior în revista noastră.

CORNELIU COSTANTINESCU, tînrul antrenor al echipei Știința Bacău, proaspăt promovat în Divizia C, releva că nu întotdeauna un meci care are drept protagonist o echipă de Divizia A asigură o rețetă corespunzătoare și, în consecință, propune ca procurarea echipamentului să nu lipsească din recompensarea tuturor echipelor, inclusiv cele de „B”, care dau jucători categoriilor superioare.

ROBERT COSMOC și VALENTIN STĂNESCU au subliniat, deopotrivă, echitatea prevederii prin care echipele de categorii inferioare vor fi recompensate prin mingi și echipament, în schimbul jucătorilor care pleacă. Dar în același timp, ambii antrenori se întrebau dacă nu cumva formele greoaie și nu de puține ori de nerezolvat cu care sectoarele financiare ale cluburilor și secțiilor de fotbal rezolvă unele probleme curente, să nu constituie un impediment în calea unor asemenea tranzacții operative.

Să fie înțelese și doleanțele juste ale jucătorilor

Jucătorii cu care am discutat ne-au vorbit și despre satisfacerea cererii de transferare atunci cînd există motive temeinice, sincere, familiare sau de orice natură care ar fi în sprijinul fotbaliștilor.

Un exemplu ne-a oferit jucătorul Mocanu de la Petrolul. Acesta este în situația de a fi obligat din motive familiare să se mute la Constanța. El a servit ani de zile echipei ploieștene și echipei naționale, însă și clubul Petrolul, care nu stă deloc strălucit în privința efectivelor echipei de fotbal, nu se îndură să-i dea dezlegare. Dacă Mocanu vrea să plece la Constanța cu orice preț, el va trebui să facă o carantină de doi ani. Să dăm însă cuvîntul jucătorului:

„Sînt originar din Constanța. Dorința de a mă reîntoarce în orașul meu natal este determinată de necesitatea de a mă afla lîngă părinți, care au nevoie de mine. După părerea mea ar trebui ca Petrolul să-mi satisfacă cererea de a pleca și să-mi dea dezlegare. Dacă voi întîmpina opoziție, cu siguranță că voi fi nevoit să apelez la carantină — măsură nejustă dacă se ia în considerație devotamentul cu care am servit clubul ploieștean. De ce să nu joc doi ani? Acum am 26 de ani, peste doi ani voi avea 28 de ani, aproape de limita activității în Divizia națională A”.

Aceasta este desigur o problemă la care trebuie ca federația să reflecteze și s-o rezolve cu condiția ca situațiile să fie reale și verificate.

AU INCEPUT EMOȚIILE BARAJULUI PENTRU DIVIZIILE A ȘI B

O primă... confruntare a echipelor: LA TRAGEREA LA SORTI

Ultima competiție oficială a sezonului este barajul pentru Divizia A și B, înființat anul acesta ca urmare a modificării sistemului competițional (treccrea la formula cu 16 echipe în cele trei categorii superioare). Turneele de baraj (unul la A și două la B) se vor desfășura, după cum se știe, ÎN ZILELE de 23, 26 SI 30 Iunie LA TIMIȘOARA (A), BRAȘOV ȘI ARAD. Programul jocurilor a fost tras la sorti marți seară în prezența delegaților echipelor interesate, în conformitate cu regulamentul barajului. Programul se prezintă astfel:

PENTRU DIVIZIA A

23 iunie: Crișul Oradea-Progresul și Steagul roșu Brașov-Politehnica Galați.

26 iunie: Steagul roșu-Crișul și Politehnica-Progresul.

30 iunie: Crișul-Politehnica și Progresul-Steagul roșu.

Primele două clasate vor juca în Divizia A.

PENTRU DIVIZIA B

Grupa I (Brașov). 23 iunie: Gloria Birlad-Progresul Brăila și Victoria Roman-Chimia Rm. Vilcea.

26 iunie: Victoria-Gloria și Chimia-Progresul.

30 iunie: Gloria-Chimia și Progresul-Victoria.

Grupa a II-a (Arad).

23 iunie: Gaz Metan Mediaș-A.S. Cugir și Chimica Timișoara-Metalul Tr. Severin.

26 iunie: Chimica-Gaz Metan și Metalul-A.S. Cugir.

30 iunie: Gaz Metan-Metalul și A. S. Cugir-Chimia.

Primele trei clasate în cele două grupe vor juca în Divizia B.

Reprezentanții echipelor Progresul București și Victoria Roman au ridicat obiecțiuni asupra ale-

gerii orașelor Timișoara și Brașov ca locuri de dispută a barajelor, dar federația a menținut hotărîrea luată.

SPICUIRI DIN REGULAMENTUL BARAJULUI

● Meciurile se vor disputa după sistemul clasic: fiecare cu fiecare, o singură dată; pe baza rezultatelor omologate se va alcătui un clasament după criteriile în vigoare în campionat.

● Dacă două sau mai multe echipe se vor găsi la egalitate de puncte, locul lor în clasament va fi atribuit pe baza diferenței dintre golurile marcate și cele primite. În cazul cînd echipele vor fi egale și la golaveraj (prin diferență) atunci ordinea va fi stabilită de numărul de meciuri cîștigate. Dacă nici prin acest criteriu nu se va putea face departajarea echipelor, atunci se va alcătui un clasament separat în baza rezultatelor dintre echipele aflate la egalitate, clasament alcătuit — în ordine — după

următoarele criterii: puncte, golaveraj și numărul de victorii. În fine, în eventualitatea că și după epuizarea acestui criteriu egalitatea se va menține, în această situație se va disputa un nou joc (sau noi jocuri, dacă sînt 3 echipe la egalitate) între formațiile respective, dar numai în cazul cînd este vorba de stabilirea ordinii pe primele două locuri în barajul pentru A și pe primele trei locuri în cel pentru Divizia B.

● Fiecare echipă poate folosi toți jucătorii care la data de 11 iunie erau buni legitimați și aveau drept de joc pentru ea. Participarea lor se va face în baza carnetelor de legitimare F.R.F.

● În cursul meciurilor pot fi înlocuiți portarul și un jucător de cîmp, dar numai dintre rezervele trecute pe foaia de arbitraj.

După cum au fost informați delegații echipelor, federația se va strădui să asigure jocurile de baraj arbitrii de centru străini.

ECHIBE ROMÂNEȘTI PESTE HOTARE

JIUL PETROȘENI va susține 13 jocuri în Congo Brazzaville între 17 și 27 iunie. POLITEHNICA GALAȚI a fost invitată pentru trei înfrîngiri în Polonia, între 20 și 30 iulie. Echipa gălățeană va fi oaspete a clubului Row Rybnik, care a jucat în țara noastră în sezonul 1967-68. FARUL va susține meciurile sale cu Berco din Cupa Balcanică la 19 iunie la Stara Zagora și la 23 iunie la Constanța.

Echipa Tasmania din Berlinul occidental va juca duminică la Constanța cu Farul și la 19 iunie la Brașov cu Metrom.

STEUA, PENTRU A 7-A OARĂ CAMPIONA

PARTICIPĂ A 3-A OARĂ

ÎN „CUPA CAMPIONILOR EUROPENI”

Pasionantul „dialog”, direct și indirect, Steaua — F.C. Argeș a luat, așadar, sfârșit cu binemeritul succes al formației bucureștene. Triumful său în al 50-lea campionat al țării a răsplătit eforturile colective depuse de conducerea, antrenorii și jucătorii acestui club fruntaș al fotbalului românesc.

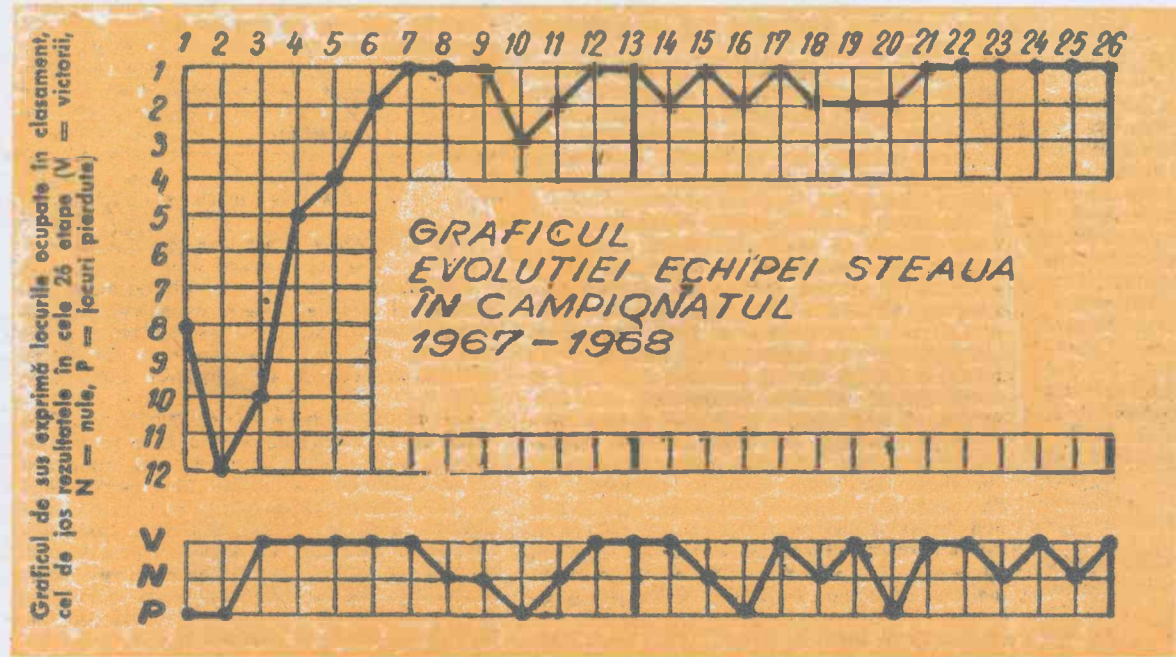
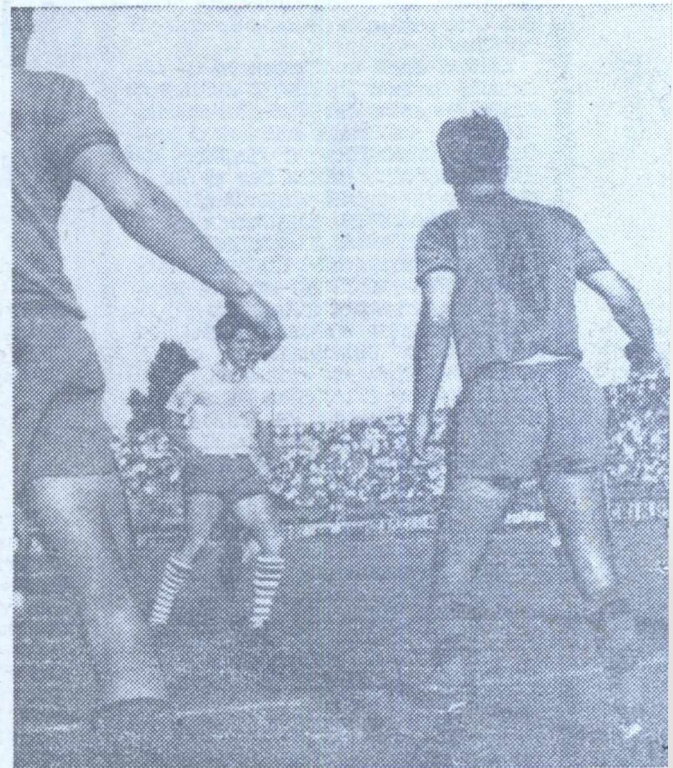
Drumul parcurs de Steaua de-a lungul campionatului n-a fost lipsit însă de emoțiile, de dificultățile atit de obișnuite într-o asemenea competiție de regularitate. După un debut care a provocat la timpul său neliniște și a prilejuit comentarii felurite, de natură să nască îngrijorări (după primele trei etape echipa nu realizase decât două puncte și se plasase la periferia clasamentului), „11”-le antrenat de cuplul Șt. Coșvici — Șt. Onisie a avut tărie și potențial să depășească momentele dificile și treptat-treptat, fără însă să atingă nivelul cu care ne obișnuise, a intrat pe o linie de plutire și din etapa a IV-a și-a făcut apariția în primul eșalon al clasamentului, iar din etapa

gur compartiment și anume acela la care nu s-a ajuns la o formulă de bază: linia de atac. Aici a continuat procesul de înnoire, cu toate căutările pe care le afectează. Mai des a fost ținta acestora postul de extrem stînga, adică acela care se prezintă deficitar și în echipa națională, unde au fost încercate diferite soluții. Sintem siguri însă, că cea mai bună o reprezintă tot tînărul Tătaru II, a cărui folosire constantă va asigura și dezvoltarea lui, dar și acoperirea unui post nevralgic al echipei.

Stabilitatea generală a formației a favorizat și omogenitatea ei — o altă caracteristică explicativă a victoriei Stelei în campionat — și o consolidare a organizării jocului de ansamblu, care a păstrat elasticitatea solicitată de intrarea, rapidă, a echipei în atac sau în apărare, și a permis în același timp, acoperirea mai rațională a mijlocului terenului, unde halfii Negrea și D. Popescu, ajutați pe rînd de Constantin, Tătaru sau Voinea, au inițiat sau au refăcut multe

COMENTARII
ȘI STATISTICI
DE PETRE GAȚU

Dridea (singur) încolțit de Hălmăgeanu, Rotaru, Haidu, D. Nicolae și Sătmăreanu. Fără, atacantul ploieștean a pierdut duelul

a VI-a echipa s-a plasat pe... orbita titlului. De atunci s-a născut „dialogul” cu F.C. Argeș, cu care a făcut periodic un pasionant „schimb de ștafetă” pe primele două locuri. Pentru statisticieni, graficul nostru este elocvent, adăugînd însă că atunci cînd Steaua era pe poziția întâia, rivala sa se afla, neapărat, în „plasa” sa. Și invers.

Desigur că, luată în ansamblu, ediția jubiliară a campionatului n-a fost onorată așa cum ar fi trebuit și că ea nu a dat prilejul unor satisfacții cu ecou în mijlocul celor care iubesc fotbalul. Din acest punct de vedere, echipele au rămas datoare. Totuși, Steaua este una din cele care a izbutit, mai cu seamă în concurența directă cu F.C. Argeș, să se impună și să ofere, ca spectacol fotbalistic, mai mult și mai constant, repunînd victoria finală grație unui joc mai bun, unui echilibru mai mare, unei stabilități accentuate, unei mai fericite imbinări maturitate — elan tineresc, unei mai judicioase organizări a jocului.

Și nu greșim atunci cînd stabilim în aceste calități „secretul” titlului cucerit de Steaua.

De-a lungul întregului campionat, antrenorii au respectat un principiu de bază în fotbal: stabilitatea — pe cît posibilă — a formației. Au fost operate modificări mai mult în situații fortuite (accidentări, suspendări) decît în cazuri de lipsă de formă satisfăcătoare. În această privință s-a mers pe calea cea mai nimerită: menținerea jucătorilor în echipă, deci acordarea în continuare a încrederii (Rotaru, Negrea, Sătmăreanu etc.), și acordarea unei mai mari atenții pregătirii lor. Modificările voluntare au afectat un sin-

acțiuni ofensive. A existat, deci, o legătură destul de strînsă, prin intermediul „oamenilor de cîmp”, între o apărare solidă, atentă — după noi — forța întregii echipe — și un atac care însă uneori a păcătuit prin ritm și randament scăzut, ceea ce a și determinat unele oscilații în comportare, mai ales în partea a doua a campionatului (după ce din etapa a III-a și pînă în a XV-a, deci în 13 jocuri, a dovedit constantă și a înregistrat un singur eșec). Echipa a avut suficientă forță de revenire, de remontare.

Ca să încheiem aceste scurte caracterizări pe marginea comportării campioanei, vom sublinia un fapt esențial: a existat un echilibru în meciurile acasă-deplasare. Am putea spune chiar că în majoritatea partidelor susținute pe terenul advers Steaua a jucat mai bine și mai eficient decît acasă (Cluj, Constanța, Tg. Mureș, Craiova, Pitești, Ploiești). De altfel, este echipa care a obținut cele mai multe puncte în deplasare: 13 față de 22 acasă. Aceasta conduce și la concluzia că victoria Stelei a fost și victoria punctelor cucerite afară. Ceea ce a și fost un element determinant.

Firește, lotul valoros de care dispune noua campioană este capabil de mai mult decît a oferit și avem speranța că ne va face această surpriză într-un viitor apropiat, chiar la a treia sa participare în „Cupa campionilor europeni”, obiectiv care stă de pe acum în atenția antrenorilor echipei și constituie prilej de frîntări și pregătiri. Odată cu felicitările care se cuvin campioanei, îi adresăm și urările de succes în viitorul sezon.

În al 21-lea an de existență, clubul din Calea Pleynei și-a înscris în palmares al 7-lea titlu național și și-a cîștigat dreptul să reprezinte fotbalul nostru la viitoarea ediție a „Cupei campionilor europeni”. Steaua a mai fost campioană a țării în edițiile campionatului din 1951, 1952, 1953, 1959, 1959-60 și 1960-61. Dar, și în celelalte campionate echipa militarilor a jucat un rol principal, ocupînd locuri bune în clasament.

În cartea de onoare a clubului bucureștean figurează și alte victorii de prestigiu, obținute în cadrul celeilalte competiții importante a fotbalului românesc: de opt ori cîștigătoare a „Cupei României”, în anii 1948-49, 1950, 1951, 1952, 1955, 1961-62, 1965-66 și 1966-67.

Victoria din recent încheiatul campionat a obținut-o folosind un lot de 17 jucători, dintre care 12 au totalizat de la 15 participări în sus.

Cele 45 de goluri, care i-au adus 35 de puncte, au fost înscrise de Voinea (13), Constantin, Tătaru și Soo (cîte 6), D. Popescu (5), S. Avram (4), Negrea și Vigu (cîte 2); unul este opera lui Lupescu (Rapid).

O scurtă prezentare a jucătorilor:

C. HAIDU — 26 ani, a jucat în 20 meciuri (19 complete), de 5 ori internațional A. Formă constantă în retur.

V. SUCIU — 25 ani, prezent la 7 jocuri (6 complete), partide internaționale — 2 A. A intrat mai greu în formă, emotiv.

L. SĂTMĂREANU — 24 ani, recordman al participărilor, a jucat în toate cele

26 de partide, 7 A. Se află în prima de anul trecut.

D. NICOLAE — 25 ani, 7 A. În 23 meciuri complete (3 suspendat). Și-a ordonat multu bru, sigur în intervenții, cu c tentă.

CART DE VIZITĂ A CAMPIONII

B. HĂLMĂGEANU — 27 ani, al sportului, 13 A, prezent la complete. Comportare constant retur mai ales.

R. ROTARU — 23 ani, 19 (1 meciuri disputate. Rapid, ac trebuie să-și îmbunătățească depozitare.

I. VIGU — 22 ani, puțin (1 ciuri (3 complete).

V. NEGREA — 26 ani, 26 (2 participări). Jucător cu mare de efort și acoperire a terenului de la distanță.

D. POPESCU — 26 ani, 7 A

● Un „spon” în tribunele stadionului de la Tg. Mureș: antrenorul gălățean Petrică Rădulescu. Știa omul că una din echipe sau chiar amîndouă — A.S.A., Steagul roșu — vor juca în baraj și a venit să le vadă la lucru, ca viitoare adversare ale Politehnicii Galați.

● Clujeții își iubesc mult echipa. Pentru „U” doi profesori au compus un antrenament imn. Duminică, înainte de meci și în pauză, difuzoarele au transmis această melodie. Timid, cîteva grupuri de suporteri au re-luat-o, dar... pianissimo. A fost doar o încercare. Poate că, pentru viitorul campionat, studenții și grupurile de copii care frecventează tribunele stadionului clujean o vor relua și în fortissimo.

● În cabinetele echipei Steaua, un personaj al familiei Tătaru: fosta extremă stîngă, care cu șapte ani în urmă, alături de Constantin, cucerea al șaselea titlu de campioană al echipei mili-

tare. Nae își îmbrățișa cu emoție colegii, felicitîndu-i cu toată căldura și urîndu-le ca în meciurile din „Cupa campionilor europeni” să evolueze ca o echipă mare, demnă de tradițiile clubului.

Din toată inima aceiași dorință!

CONFIDENȚE... C

● În dimineața jocului dintre U.T.A. și Jiul, întreg lotul de jucători al echipei arădene a făcut o vizită la locuința maestrului emerit al sportului, Iosif Petschovschi, care este suferind. Această vizită a însemnat mare prilej de bucurie pentru fostul jucător al U.T.A.-ei. El l-a felicitat pe jucătorii pentru rezultatele obți-

nute, l aminti de a bului.

● Ga onorez echipe și ma repetă norului trofari

curaja imput vezi d invața a tere de fo piedic

CELE 26 DE FORMAȚII ÎNTREBUINȚATE DE STEAUA, A 50-A CAMPIONĂ A ROMÂNIEI

1. DINAMO BACAU	1-2*	Haidu	Sătmăreanu	Jenei	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Soo (63: Constantin)	Voinea
2. A.S.A.	1-2	Haidu	Sătmăreanu	Jenei	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Negrea (60: Voinea)	D. Popescu	S. Avram	Soo	Voinea
3. RAPID	2-0	Haidu	Sătmăreanu	D. Nicolae	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Constantin	Soo
4. FARUL	4-4*	Haidu	Sătmăreanu	D. Nicolae	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Constantin	Soo
5. ST. ROȘU	2-0	Haidu	Sătmăreanu	D. Nicolae	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Constantin	Soo
6. U.T.A.	1-0*	Haidu	Sătmăreanu	D. Nicolae	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Constantin	Soo
7. DINAMO BUC.	1-0	Haidu	Sătmăreanu	D. Nicolae	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Constantin	Soo
8. „U” CRAIOVA	4-0	Haidu	Sătmăreanu	D. Nicolae	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Constantin	Soo
9. JIUL	1-1*	Suciu	Sătmăreanu	D. Nicolae	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Constantin	Soo
10. F. C. ARGES	2-3	Suciu	Sătmăreanu	D. Nicolae	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Constantin	Soo
11. PROGRESUL	1-1	Haidu	Sătmăreanu	Jenei	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Constantin	Soo
12. „U” CLUJ	2-0*	Haidu	Sătmăreanu	Jenei	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Constantin	Soo
13. PETROLUL	2-1	Suciu	Sătmăreanu	Jenei	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Constantin	Soo
14. DINAMO BACAU	2-0	Suciu	Sătmăreanu	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Rotaru	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Constantin	Voinea
15. A.S.A.	1-1*	Suciu	Sătmăreanu	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Rotaru	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Constantin	Voinea
16. RAPID	1-3	Suciu	Sătmăreanu	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Rotaru	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Constantin	Voinea
17. FARUL	3-2	Haidu	Sătmăreanu	Jenei	Hălmăgeanu	Rotaru	Negrea (60: Voinea)	D. Popescu	S. Avram	Constantin	Soo
18. ST. ROȘU	0-0*	Haidu	Sătmăreanu	Jenei	Hălmăgeanu	Rotaru	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Soo	Voinea
19. U.T.A.	1-0	Haidu	Sătmăreanu	Jenei	Hălmăgeanu	Rotaru	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Constantin	Soo
20. DINAMO BUC.	0-2	Haidu	Sătmăreanu	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Rotaru	Negrea	D. Popescu	S. Avram	Tătaru	Soo
21. „U” CRAIOVA	1-0*	Haidu	Sătmăreanu	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Rotaru	Jenei	Negrea	S. Avram	Voinea	D. F
22. JIUL	6-1	Haidu	Sătmăreanu	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Rotaru	Jenei	Negrea	S. Avram	Voinea	D. F
23. F. C. ARGES	1-1*	Haidu	Sătmăreanu	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Rotaru	Jenei	Negrea	S. Avram	Voinea	D. F
24. PROGRESUL	1-0	Haidu	Sătmăreanu	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Rotaru	Jenei	Negrea	S. Avram	Voinea	D. F
25. „U” CLUJ	1-1	Haidu	Sătmăreanu	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Rotaru	Jenei	Negrea	S. Avram	Voinea	D. F
26. PETROLUL	3-1*	Haidu	Sătmăreanu	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Rotaru	Jenei	Negrea	Pantea	Constantin (Avram)	D. F

NĂ A ȚĂRII,

— 24 (23 complete) partide. Tipul mijlocașului ofensiv, constructor și realizator, dar uneori este individual.

EM. JENEI — 31 ani, maestru al sportului, 12 A, 15 participări (13 complete). La fel de bun ca fundaș central și mijlocas, foarte util în primul rind apărării.

S. AVRAM — 25 ani, 12 A, 26 participări (21 complete). Inegal în comportare, dar extrem de bătaios și rapid, calități insuficient valorificate.

N. PANTEA — 24 ani, 6 (1 completă) partide susținute. Jucător cu calități, dar lipsit de ambiție și grijă față de pregătire.

GH. CONSTANTIN — 35 ani, maestru (merit al sportului, 39 A, participări: 19 jocuri (16 complete). Excelent tehnician și tactician, a devenit însă prea lent față de ritmul jocului modern. Este căpitan al echipei.

FL. VOINEA — 27 ani, 2 A, prezent în 25 de jocuri (24 complete). Inegal chiar în același meci, a fost totuși cel mai periculos pentru poarta adversă. Ratează, dar și marchează.

L. SOO — 26 ani, 1 A, a jucat în 17 partide (14 complete), s-a comportat sub nivelul anului trecut. A rămas dator cu principala sa calitate: șutul.

GH. TĂTARU — 20 ani, 18 meciuri disputate (9 complete), unul din tinerii jucători care s-au impus în divizia A. Jucător clarvăzător, cu tehnică și șut.

D. MANEA — 20 ani, participări: 5 meciuri incomplete. N-a dat satisfacție. Se bizuie mai mult pe viteză, fără să aibă un bun control al mingii.

cees în continuare, a obligația morală înste culorile clu-

teană n-a știut să ate, reînnoirea propriei, renovat oricind. Insulele ne la adresa antrenorilor oaspeți, aposte cu care își m-

DENTE...

sticla aruncată r — iată câteva do-ate. Să nu se fi ultima suspendare ean? ura, lotul echipei Bacău a fost im-eze până la sfârșit,

ri în deplasare

Manea (63: Soo)
antin) S. Avram
Voinea
Voinea (65: Tătaru)
Manea (73: Tătaru)
Voinea
Tătaru
Voinea
Voinea
Voinea
Tătaru (69: Pantea)
Voinea

Manea (67: Tătaru)
Tătaru
Tătaru (64: Soo)
Voinea (60: Tătaru)
Tătaru
Voinea
Voinea
Tătaru
Tătaru
Tătaru
Tătaru (64: Pantea)
Voinea

ULTIMA ETAPĂ ȘI IMPLICAȚIILE EI

Prin definiție implicațiile ultimei etape sint mari: se fixează ordinea definitivă a clasamentului, se stabilesc — deci — atit echipa campioană cit și formațiile retrogradate. (De data asta, derogare de la regulă, nu echipele retrogradate au fost stabilite de ultima etapă, ci „team”-urile care vor lua calea barajului). Dar, i-a fost hărăzită ultimei etape a celui de al 50-lea campionat național de fotbal să fie mai pasionantă ca niciodată și, ca atare, să încerce să mai șteargă ce s-o putea din imaginile neplăcute ce s-au derulat timp de 26 de etape. Cu toate acestea, nici jocurile de duminică nu au făcut excepție de la cele precedente, iar partidele atit de așteptate nu au avut alt rol decit acela de a fixa ordinea finală a celor 14 participante la campionat. Probabil că — spre surprinderea generală — doar partida de la Tg. Mureș s-a ridicat la o valoare acceptabilă. Dar și aci meritul nu este decit al uneia dintre cele două protagoniste care s-au întrecut pentru colacul de salvare: A.S.A. Pentru că despre Steagul roșu...

În rest s-ar mai putea spune un singur lucru real și valabil despre ultima etapă: *transmiterea la radio a celor trei partide delimitorii pentru campionatul 1967—1968, cele de la București, Ploiești și Tg. Mureș, a influențat reacția și comportarea echipei incunoscii înfate de pe tușă de situațiile celorlalte partide.* Pentru că — ne poate contrazice cineva? — altfel joci cind nu cunoști rezultatele celorlalte meciuri de care este legat viitorul echipei tale și altfel atunci cind știi, clipă de clipă, ce se întimplă pe stadionul din Ploiești, pe cel din Tg. Mureș sau din București. Și atunci îi dai dreptate cronicarului să scrie că „partida devine dependentă de informațiile radio-ului”. Cum s-a aflat că Steaua are un avantaj confortabil la Ploiești, F. C. Argeș, minus BARBU (special l-am marcat cu majuscule pe acest exemplu de conduită pe teren), a început să cedeze în fața Progresului. Dar, fără să vrei, aflind că adversarul direct conduce cu 3—1, moralul se surpă

Și atunci? Și atunci nu era mai bine ca la această ETAPĂ DECISIVĂ să fi lipsit transmisiile radio și chiar tele? Desigur, se pot aduce obiecții, dar credem că publicul ar fi înțeles că, mai presus de orice, ar fi interesat CORECTITUDINEA, SITUAREA PE PICIOR DE EGALITATE A TUTUROR ECHIPELOR. Nu s-ar fi putut înregistra desfășurarea meciurilor pe bandă, în studio și totul transmis după încheierea lor? Astfel, s-a jucat după cum a cîntat... tranzistorul!

Făcînd bceastă propunere socotim că în campionatul viitor va trebui să se renunțe la transmisiile radio și tele, dacă etapa finală va trebui să decidă ca acum echipa campioană și retrogradatele.

Dar să revenim la ultima etapă în care surprinzătoare ni s-au mai părut scorul cu care a pierdut Dinamo București la Cluj și jocul bun al fotbalistilor de la A.S.A. În privința clujenilor, se pare că aceștia și-au făcut o specialitate în a cucerii puncte în fața formațiilor bucureștene. O simplă socoteală demonstrează că în acest campionat „U” a cucerit — de la cele 4 echipe din Ca-

pitală — 9 din 16 puncte posibile! Cit despre A.S.A. trebuie să adresăm felicitări antrenorului Bone pentru încrederea pe care a arătat-o în ceasul al 12-lea produselor fotbalistice locale. Să-l lăsăm la o parte pe Mureșan, dar Lucaci, Siko, Ciutac ș.a. sint realizări ale antrenorilor din Tg. Mureș și, după cum s-a văzut, cu nimic mai prejos decit jucătorii aduși din alte părți să poarte tricourile formației locale.

Așadar, avem ordinea definitivă a ocupantelor celor 14 poziții ale clasamentului și acesta se va alătura, în ordine, clasamentelor anterioarelor 49 de ediții ale campionatului național. Cunoaștem campioana, iar duminică vom aplauda și deținătoarea „Cupei României”. Steaua va lua parte, deci, la ediția următoare a „Cupei campionilor europeni” (să sperăm că o va face cu cinste). Dar cine va cuceri dreptul de a se alinia la startul viitoarei ediții a „Cupei cupelor”? Și, aici, mai intervine încă o implicație a ultimei etape.

După cum se știe, F.R.F. a stabilit încă de acum cîteva săptămîni ca participante la ediția 1968—1969 a „Cupei orașelor țirguri” să fie F.C. Argeș și Rapid București. Lăsînd la o parte faptul că nu e normal ca o echipă de pe locul 9 să ne reprezinte într-o competiție pentru că ar avea (cine dovedește, dacă nu clasamentul?) valoare, dar dacă formația feroviară cîștigă Cupa, cine mai participă la C.O.T.? Credem că ar fi fost mai nimerit ca inscrierile (desigur, termenul nu trebuie depășit) să fi fost făcute NENOMINAL și precizate după încheierea competițiilor interne. Credem, de pildă, că ar fi normal ca încă de pe acum F.R. Fotbal să anunțe că NUMAI ORDINEA CLASAMENTULUI va decide participantele în viitoarele cupe europene.

Credem că în felul acesta, stabilindu-se adică UN PRINCIPIU de la care F.R.F. nu va trebui să abdice niciodată, în rîndurile echipei noastre va exista o emulație mai mare în vederea ocupării unui loc cit mai bun.

Mircea TUDORAN

Fotografia s-a făcut în momentul în care scorul în meciul Progresul—F. C. Argeș era 0—0 și tot 0—0 era și în partida de la Ploiești. Așa că încredințarea cu care Oaidă și Barbu își dispută balonul este de înțeles. Cînd însă tranzistorarele au început să anunțe seria golurilor militare marcate echipei din orașul aurului negru, astfel de dispute (ca cea din imagine) au devenit rarism...

Foto: AL. BABIC

Cine ar mai fi crezut, după primele două etape ale campionatului, cînd Steaua a pierdut în fața echipei nou promovate, că totuși noi vom cîștiga, pînă la urmă, titlul de campioni? Și totuși, am reușit această performanță, reeditînd un succes obținut ultima dată acum 7 ani. În acest interval de timp, echipa Steaua a trecut printr-o evidentă transformare, știut fiind că pentru construcția (sau, mai bine zis, reconstrucția unei echipe) trebuie timp și răbdare.

Mă voi opri asupra unora din explicațiile succesului nostru în acest an, căutînd să le înfățișez cititorilor revistei „Fotbal” ca unul care trăiesc zi de zi în „miezul” preocupărilor echipei.

Mai intii, față de alți ani, cred, s-a procedat foarte bine menținîndu-se o formație tip, părăsindu-se procedeele dăunătoare al schimbării jucătorilor de la duminică la duminică. Constanța formației înseamnă nu numai omogenitate ci și afinitate sufletească, apropiere între componenți.

În plus, în acest sezon, jucătorii au fost pătrunși mai bine de răspunderea lor, s-au pregătit cu mai multă seriozitate. Aici însă, mai avem încă multe de făcut. „Rabalul” făcut de unii jucători pregătirii serioase sau vieții sportive s-a repercutat negativ în fluctuații ale echipei, în unele rezultate, ceea ce a făcut ca obținerea titlului să se facă de-abia în ultima etapă, cu preț multor emoții. Ce bine ar fi dacă toți coechipierii mei ar înje-

CONSTANTIN
COMENTEAZĂ

După 7 ani...

lege pe deplin necesitatea pregătirii serioase! În acest an s-au pregătit ceva mai bine și, iată, rezultatele n-au întîrziat să apară! De ce n-ar face-o în viitor și mai temeinic?

Consider că un fapt pozitiv în jocul Stelei a fost și respectarea sarcinilor de joc de-a lungul unei partide, indiferent de fluctuațiile de scor. De altfel, o notă bună pentru noi a fost și receptivitatea sporită a jucătorilor la indicațiile tactice date de antrenori. Pentru că, dacă nu știu ce ai de făcut, degeaba intri pe teren...

În fine, o explicație a locului prim ocupat de Steaua este și aceea că avem un lot de jucători dintre cele mai bune din țară. Calitățile lotului au fost însă puse în valoare tocmai prin elementele arătate mai sus.

De asemenea, vreau să arăt că antrenorii Ștefan Covaci și Ștefan Onisie, ca și conducerea secției și a clubului, au avut merite în realizarea în sinul echipei a unui climat bun, propice performanței.

Și acum, despre principalul nostru concurent, F. C. Argeș. S-a văzut în acest campionat că rezultatele bune obținute de pitesteni în „Cupa orașelor țirguri” n-au fost împiedicătoare. Pitesteni au o echipă bună, în cert progres, și faptul că au curcurat direct la titlu pînă în... ultima repriză a campionatului reprezintă pentru ei o excelentă carte de vizită.

După rezultatul obținut de noi, în calitate de căpitan al echipei, mă adresez coechipierilor mei mai tineri, amintindu-le că pe cit e de frumos să ajungi în virful piramidei, pe atit de greu e să-ți păstrezi locul. Cresc și mai mult pretențiile iubitorilor fotbalului, cresc și mai mult obligațiile cărora va trebui să le facem față.

În încheiere, îmi exprim bucuria de a fi făcut parte încă o dată din echipa campioană a țării și încă la o vîrstă (aproape 36 de ani), la care alți jucători n-au mai îmbrăcat tricourile de campioni.

PETROLUL-STEUAUA 1-3 (1-1)

Au înscris: Voinea (min. 13 din 11 m. și min. 53), D. Popescu (min. 62) și Grozea (min. 14).

PETROLUL: M. Ionescu 5 — Alexiu 5, N. Ionescu 5, Pal 4, Mocanu 4 — Constantin 5, Iuhasz 5 — Grozea 5 (min. 68: Moldoveanu 4), Dridea 6, Badoa 4, Oprea 5.

STEUAUA: Haidu 6 — Salmăcanu 7, D. Nicolae 7, Halmăcanu 7, Rotaru 7 — Jenei 7, Negrea 7 — Pantea 8, Constantin 6 (min. 46: Voinea), D. Popescu 7, Voinea 7 (min. 46: Sorin Avram 8).

ARBITRU: Cristav Bircsag (Ungaria) 9.

Rezultat absolut meritat

La sfârșitul partidei, Ștefan Covaci, antrenorul echipei Steaua, proaspătă campioană a țării, răsufla ușurat: „Am terminat cu nopțile albe. Credeam că nu se mai sfârșește acest campionat!”. Covaci avea dreptate, deoarece această cuceră îndrăgita București — Pitești a măcinat nervii jucătorilor și ai suporterilor lor. Poate că așa se și explică încrederea, lipsa de decizie cu care ei au acționat în prima repriză, greșelile unora. Golul înscris de Voinea în min. 13 din penalti, ca urmare a unui fault clar comis asupra lui de către portarul ploieștean, amănă o înviare a jocului aspreșilor, dar peste un minut Grozea a egalat în urma unei levituri libere executate de Dridea. Gărzile atacă mai insistent, hații și în special Constantin, împingând totuși cu promptitudine. Repriza la sfârșit cu o „bombă” cu belă expedită de fundasul Alexiu care a făcut să înghețe inima liderului. La reluare, Sorin Avram îl înlocuiește pe Constantin. Steaua acționează acum cu două extreme incisive (Pantea și Avram). Atacul joacă altfel, mai rapid, mai precis și mai combinativ, hărțuind mereu apărarea adversă. Jenei și Negrea „urcă” treptat, acoperind foarte bine mijlocul terenului. În min. 33 în urma unei combinații, Pantea-Voinea-Avram-Voinea, ultimul înscris după ce în prealabil Mocanu greșește. Din acest moment, Steaua joacă cu siguranța echipei care a înfrânt deja tricolorul de campionat. Petrolul se stinge treptat, manifestând oboseala și neputința. Scorul este majorat de D. Popescu (min. 62). Putea să fie însă 4-1, 5-1, sau 6-1, dacă Pantea, Sorin și Negrea nu greșeau de puțin ținta. Victorie muncită, absolut meritată, exprimând diferența de valoare existentă la ora actuală între cele două echipe. (S.T.).

PROGRESUL-F.C. ARGES 1-1 (0-0)

Au marcat: Kraus (min. 56) și Oaida (min. 84).

PROGRESUL: Mindru 8 — Neacsu 7, Măndoiu 6, Grama 6, Ad. Constantinescu 5 — Al. Constantinescu 7, Georgescu 6 — Matei 6, Stoicescu 4 (min. 76: Soanher 6), Oaida 7, Țărălungă 5.

F.C. ARGES: Coman 8 — Ioniță 6, Barbu 8, Olteanu 7, Ivan 6 — Prepucel 5, Dobrin 7 — Nuțu 7, Kraus 8 (min. 63: Ilie Stellan 5), Radu 7, Jercan 6.

ARBITRU: Anghel Filipov (Bulgaria) 9.

Min. 87: ultima șansă

Dacă în min. 17 tabela de marcaj ar fi indicat 2-0 pentru piteșteni n-ar fi fost deloc surprinzător. Nuțu (min. 11), Kraus (min. 3) și Radu (min. 17) au ratat ocazii clare, create în urma unor acțiuni pe câmp de joc rapide, pe atât de precise. Și acest lucru a marcat de la început o diferență netă de joc între echipe, deși ambele se aflau sub presiunea aceleiași nevoi neapărate de puncte. De o parte F. C. Argeș cu un joc calm, clar, calculat, care a știut ce vrea și — mai ales — cum să-și traducă în joc intențiile, folosind cu îndemănare arma contraatacului. De alta, un Progresul (și el cu... urechile clătite să prindă vestile transmise pe calea undelor, de la Tg. Mureș) confuz, precipitat, fără orizont, depășit în viteză în apărare și în claritate în atac, vizibil aflat sub o mai intensă tensiune și incapabil să creeze pericol la poartă lui Coman. Să fructifice și puținele ocazii avute.

Asfel, că în continuare meciul și-a păstrat nota de superioritate argeșeană până aproape spre sfârșit. De altfel tot ei au fost pe punctul de a deschide scorul, în min. 25, dar Radu — singur (și faultat în careu) a ratat, ca și Nuțu (min. 43). La reluare, însă, în primele minute, se produce o scurtă schimbare în cursul ostilităților. Atacă Progresul, care pierde prilejul să marcheze: Matei (min. 46), imediat Stoicescu (bara în min. 48) și apoi Oaida (min. 53), care trage în... adversar. De aici a început tragedia buceștenilor. În min. 56 Kraus scapă din nou, foarte ușor, de marcajul apărărilor adverse și înscrie: 1-0. A urmat o avalanșă de atacuri desperate și uneori dure (dar atitudinal Progresul, care a forțat rezultatul, dar n-a reușit decât egalarea, în min. 84 prin Oaida, după ce ratase... F. C. Argeș alte două goluri, iar în min. 87 Soanher a peccat soarta echipei sale (bara în min. 87 de la 6 m., liber, a tras peste poarta lui Coman... (P. G.).

Scorul etapei

Primul minut. Dinamoviștii schitează un atac prin Dumitrache și Pircălab. Sint depozitați rapid de balon. Anca trimite în adâncime, perpendicular pe poartă. Oprea stochează și exact de pe linia careului de 16 m. zătează puternic la încheietura barelor. O prima lovitură în... plină față. Urmează o perioadă în care buceștenii încearcă să treacă dincolo de linia de centru prin mingi lungi, trimise peste apărarea clujeană, pe care nu le urmărește însă decît... Ringheanu, care joacă un fel de „libero”, cu răză de acțiune pînă în apropierea semicercului de la centrul terenului. O greșală a jucătorilor în alb (dinamoviștii) pe care o vor repeta ori de cîte ori se vor afla în atac. Poate că prin cîteva rapide un-doi-uri ei ar fi putut depăși pe Neșu și Pexa, pentru a-și cere ocazii de a înscrie. N-au făcut-o și, în consecință, universitarii continuă să domine un adversar fără vlagă, resemnat chiar. „U” joacă simplu, în viteză, stăpînește mijlocul terenului, de unde Anca schimbă în permanență direcțiile de atac, aplică cu luciditate presiunii, cel 3 (cu excepția fundașilor centrali) constituind, clipă de clipă, un real pericol pentru Datcu și apoi Niculescu. În min. 38, la o nouă șarjă în adîncime, copia celui din min. 1, Adam înscrie de la 7-8 m. După pauză și unii și alții reîncep în în același fel. Cu Stoicescu stoper și Gherghel ca... ultim apărător, Dinamo nu poate contracara decît zădărnicele de driblaguri, schimburi de locuri executate în viteză, fente și pase derizante ale lui Adam, Coman, Musteșcu și mai ales Anca, foarte întreprinzător și în această partidă. Fîrește, golurile continuă să cadă în poartă sa, și dacă Gherghel, Ștefan și în ultimă instanță Datcu și Niculescu n-ar fi intervenit salvator de cîteva ori, am fi asistat la una dintre cele mai severe înfrîngeri ale dinamoviștilor buceșteni din întreaga lor carieră. (L.D.).

Dovezi nedorite

Un meci care a oferit mai multe dovezi de nervozitate și prileală decît faze de fotbal autentic. De neînțeles pentru o partidă care reprezenta una din puținele oaze de liniște. Incomodată vîdit de marcajul lui la om al apărătorilor craioveni, atacul rapidist nu a evoluat nicî la valoarea sa medie. Astfel, în prima repriză mingea a circulat haotic la mijlocul terenului, iar cînd a ajuns (foarte rar) în careul de 16 metri a trebuit să treacă exact o jumătate de oră pentru ca să putem vedea o fază reușită de atac între Pop și Năsturescu, terminată cu șutul ultimului, de puțin pe lângă bară. Peste patru minute s-a înscris unicul gol al partidei. După urcă în atac, centrează ca bolta în careul mic, unde se înalță Dumitrache II și Gaboras. Portarul craiovean reazăză intercepta și... 1-0. Reacția aspreșilor: fault evident al lui Știrlogea asupra lui Dumitrache II și craioveanul este eliminat de pe teren atît pentru vîna lui cît și pentru a servi drept avertisment lui Deselnicu și Dumitrache II care se loveau reciproc. În repriza secundă, „U” Craiova încearcă să joace combinativ la mijlocul terenului pentru a-l lansa apoi în curse lungi pe Martinovici și Cîrcumărescu. De altfel în min. 55, dintr-o asemenea fază, Martinovici ar fi putut să aducă egalarea, dar șutul său foarte puternic a fost deviat în corner de Răducanu, leșit inspirat la marginea careului de 16 metri. Ion Ionescu vrea să dea o replică ambicioasă și se angajează de cîteva ori în curse de unul singur. Dar din aceste acțiuni nu rezultă nimic pentru că centrările sale nu sînt fructificate (min. 62 Dumitrache II trage afară din careul mic) sau sînturile nu nimeresc poartă (min. 65). Și finalul este la fel de neinteresant ca restul meciului. (P. Sl.).

Au marcat: Dumitrache II (min. 34).

RAPID: Răducanu 8 — Lupescu 7, Motoc 7, Dan 7, Greavu 8 — Pop 6, Jarmalschi 5 — Năsturescu 6, Ionescu 7, Dumitrache II 6, Codreanu 6.

UNIVERSITATEA: Gaboras 4 (min. 45: Pîlcă 7) — Deselnicu 6, Bitlan 6, Ivan 8, Deliu 8 — Stîmbeanu 7, M. Popescu 6, Martinovici 6, Tăcol 4 (min. 55: Bălan 5), Cîrcumărescu 6, Știrlogea 5.

ARBITRU: Ioan Rus (Tg. Mureș) 7.

DINAMO BACĂU-FARUL 4-1 (1-0)

Au marcat: Comănescu (min. 5), Antonescu (min. 55) — autogol —, Dombrovski (min. 71) și Gh. Ene (min. 73), respectiv, Iancu (min. 59).

DINAMO: Ghiță 8 — Kiss 7, Nunweiler IV 8, Vătafu 8, Velicu 6 — Dușan 8, Simion 8 — D. Ene 8, Dombrovski 7, Gh. Ene 7, Comănescu 7.

FARUL: Uju 7 — Pleșa 7, Antonescu 6, Kozska 7, Dumbravă 6 — Manolache 7, Zamfir — Sasu 7, Iancu 7, Tufan 8, Ologu 6 (min. 75: Achim).

ARBITRU: Radu Buzdun (București) 6.

Bacăuanii s-au revanșat

Cîteva minute de la începerea jocului, Daniel Ene, executînd inteligent o lovitură liberă, și-a dat în același minut (5) Zamfir a părăsit terenul eliminat de arbitru Buzdun pentru insulte. Cu efectivul incomplet și într-un fel improvizat (au lipsit Tilvescu, Mares și Kalló), handicapați și de scorul nefavorabil, constantenii și-au strîns rîndurile pentru a domoli ofensiva unui partener dezlănțuit. Dar pe terenul din care a fost izgonit, Zamfir a lăsat în urmă o echipă cu atacul amputat (Sasu a fost retras pe mijloc) și o atmosferă din vapoare de nervi supracondensați ce și găsseau supape în dușurile pentru balon sau în prilejurile de a protesta unele decizii ciudate ale arbitrului. Se joacă, totuși, cu dinamism, iar ambiția apărărilor „ține” mingea cît mai departe de careul. După prima repriză punctată de ocazia ratată a lui Ene Daniel (min. 20) și de bara lui Sasu (min. 20), Dinamo Bacău revine în teren hotărît să-și constrîngă adversarul la o înghiunțiere. Atacurile sale au mai multă fantană și insistență și golul al doilea, rîcoșat din bocancul lui Antonescu (intrat în panică) a fost un efect firesc. Și cum un rău nu vine niciodată singur, la mijlocul reprizei alte două șuturi fulgerătoare ale lui Dombrovski și Gh. Ene înseamnă alte două goluri în poarta Farului (într-o timp marcase și Iancu). Poate că altfel ar fi stat lucrurile dacă, la scorul de 2-1 — atunci cînd Mărdărescu ceruse reconsiderarea ofensivei (prin plasarea lui Sasu pe extremă și scoaterea la atac a lui Antonescu) — Ologu nu l-ar fi lăsat pe Ghiță să enleagă hatonul la o fază pe care oricine ar fi fructificat-o. (I. C.).

U.T.A.-JIUL 2-1 (1-0)

Au marcat: Petescu (min. 42) și Lereter (min. 72) și Achim (min. 46).

U.T.A.: Weichelt 4 — Birău 7, Bacos 7, Pojoni 8, Czakó II 6 — Petescu 8, Lereter 9 — Șchiopu 7, Domide 9, Axente 8, Moț 6 (min. 73: Fl. Dumitrescu 6).

JIUL: Zamfir 6 — Talpai 6, Georgevici 8, Stocker 7, Mihai 6 — O. Popescu 6, Sandu 6 — Peronescu 6, Libardi 7, Naldin 5, Achim 4.

ARBITRU: Gh. Limona (București) 9.

Joc plăcut

Cele două echipe, U.T.A. și Jiul, au abordat partida relaxat, reușind să desfășoare un joc plăcut, cu faze spectaculoase, meritul revenind în special atacanților arădeni, care au combinat inteligent și au fost de mai multe ori pe punctul de a înscrie. De fiecare dată însă ei s-au jucat cu ocaziile, ratînd din poziții ideale. După ce Lereter i-a servit ca la carte pe Domide (min. 20), Moț (min. 21) și Șchiopu (min. 31), ca să enumerăm ocaziile — ratate — cele mai clare, la o lovitură liberă (în urma unui fault asupra lui Axente) Șchiopu a executat puternic și cu efect în interiorul careului, iar Petescu venit inspirat în atac, s-a înălțat dintr-un buchet de jucători și a trimis mingea cu capul în plasă (min. 42). La reluare, în min. 46 s-a produs egalarea. Jucătorii de la Jiul au avut lovitură de începere. Libardi i-a deschis lung pe partea dreaptă pe Peronescu și acesta în duel cu Czakó a obținut o lovitură de colț. Tot el a executat și Weichelt, absolut nejenat, a prins mingea, apoi a scăpat-o ca un începător și Achim a împins-o în poartă. Din acest moment, jocul s-a echilibrat și jucătorii de la Jiul au leșit mai hotărîți în atac. Dar U.T.A. este aceea care reușește să înscrie golul victoriei în min. 72 prin Lereter. Acesta a reluat din apropiere mingea aruncată de la margine de Domide (a executat pînă în fața porții după ce în prealabil Zamfir gafase, scăpînd mingea din mînă. O notă bună ambelor echipe pentru sportivitatea lor. (Gh. N.).

A.S.A. Tg. M.-STEAGUL ROSU 2-0 (1-0)

Au marcat: Mureșan (min. 25 și 63).

A.S.A.: Bay 8 — Slean 8, Toth 8, Sirbu 8, Chiru 8 — Siko 9, Ciutac 9 — Lucaci 8, Lungu 7 (min. 77: Dodu), Mureșan 9, Raksi 9.

STEAGUL ROSU: Adamache 6 — Ivănescu 5, Jenei 5, Alecu 5, Rusu 4 — Gane 5, Pescaru 7 — Nicolae 4 (min. 46: Florescu 6), Ardeleanu 5, Necula 6, Györfi 7.

ARBITRU: Zdenek Vales (Cehoslovacia) 10.

Victorie clară

Un localnic spunea, după meci, că scorul — normal — ar fi trebuit să fie cam 3-3 pentru A.S.A. ! Și, într-adevăr, avea dreptate. A.S.A., care duminică s-a prezentat excelent, a avut atîtea ocazii încît putea marca mai multe goluri decît în toate celelalte meciuri ale returului la un loc. Ne mulțumim să reamintim doar cele 3 bare ale lui Mureșan (min. 11, 26 și 71), golul ratat de Lungu (min. 57) care de la 2 m de poartă a ridicat balonul la 5 metri „peste” și pozițiile excelente ale lui Ciutac, Lucaci sau ale aceluiași Mureșan. Dar, cum de au ajuns atacanții de la A.S.A. (și în general orice jucător care a înaintat mai mult în terenul brașovenilor) în astfel de situații ? Steagul roșu s-a prezentat în acest joc foarte slab, mult mai slab ca în alte partide sustinute fie acasă, fie în deplasare. Era, parca, o echipă ruptă. Fără o apărare cît de cît pusă la punct, cu o linie de mijloc inexistentă în cea mai mare parte a partidei și cu un atac în care doar Györfi și... fundasul Ivănescu au știut ce să facă cu mingea, înfrîngerea nu putea fi evitată. Probabil că antrenorii Ploesteanu și Proca și-au dat seama de lipsurile echipei lor pentru că tot timpul Steagul roșu a folosit așa-numitul joc „la ofsaid” care uneori a dat roade, alteori nu (Mureșan și Lucaci, au scăpat uneori singuri — singurei și numai ezitările i-au făcut să părădă goluri sigure). Lucru surprinzător însă: echipa care a apărut mai proaspătă în primele minute a fost... cea din Brașov (în min. 9 Bay a deviat în corner un șut al lui Alecu, iar în min. 16 Slean a respins balonul de pe linia porții, la un șut al lui Necula. A fost însă un foc de paie, stîns repede de A.S.A. care, catapultată în atac de excelenții Siko și Ciutac, nu a mai dat pînă la sfîrșit nici o clipă de răgaz adversarilor. (M. T.).

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

- 15 GOLURI: Adam („U” Cluj) — 6 din 11 m
13 GOLURI: Voinea (Steaua) — 1 din 11 m
12 GOLURI: Iancu (Farul)
11 GOLURI: Libardi (Jiul) — 1 din 11 m, Dumitrache II (Rapid)
9 GOLURI: Ohlenenco („U” Craiova) — 1 din 11 m, Kraus (F. C. Argeș)
8 GOLURI: Dobrin (F. C. Argeș) — 2 din 11 m, Grozea (Petrolul), Ionescu (Rapid) — 2 din 11 m
7 GOLURI: Țărălungă (Progresul), Kalló (Farul), D. Ene, Dombrovski (Dinamo Bacău), Dumitrache (Dinamo București) — 2 din 11 m
6 GOLURI: Constantin, Tătaru II, Soo (Steaua), Nuțu (F. C. Argeș), Naldin (Jiul), Axente (U.T.A.), Dridea I (Petrolul) — 1 din 11 m, Știrlogea („U” Craiova), Oprea („U” Cluj), Naghi, Dinu (Dinamo București)
5 GOLURI: Turcan (F. C. Argeș), Ardeleanu (St. roșu), Tufan (Farul), Pircălab (Dinamo București), Dumitrache III, Mureșan II (A.S.A.), Gh. Ene, (Dinamo Bacău) — 2 din 11 m, D. Popescu (Steaua)
4 GOLURI: Pavlovici (A.S.A.) — 3 din 11 m, Jercan (F. C. Argeș), Peronescu (Jiul), Matelanu (Progresul) — 2 din 11 m, Pescaru (St. roșu), — 1 din 11 m, Sorin Avram (Steaua), Sasu (Farul), Haidu (Dinamo București)
3 GOLURI: Cîrcumărescu („U” Craiova), Czakó (A.S.A.), Domide, Chivu, Șchiopu, Lereter — 1 din 11 m (U.T.A.), Georgescu (Progresul), Barbu, Anca („U” Cluj), Neagu (Rapid),
2 GOLURI: Lungu, Raksi, Timpanaru (A.S.A.), Varga (Dinamo București) — 2 din 11 m, Petescu (U.T.A.), Mocanu, Dincă (Petrolul), Negrea, Vigu (Steaua), Soanher, Stoicescu, Oaida (Progresul), Nedelcu, Rugubel (Dinamo Bacău), Dinu, Năsturescu, Codreanu, Pop (Rapid), Georgescu — 2 din 11 m, Unguru (Farul), Covaci, Goleac (Jiul), Ioniță, Prepucel, Olteanu (F. C. Argeș), Necula, Florescu, Gane (St. roșu), Martinovici, Niță, M. Popescu („U” Craiova), Coman („U” Cluj)
1 GOL: Sanău, Talpai (Jiul), Györfi, Goran, Jenei, Nicolae, Ivănescu — din 11 m (St. roșu), Anghelescu, Ivănescu, Cîmpeanu, Crețu, Lică, Musteșcu, Pexa („U” Cluj) Tilvescu — din 11 m, Kozska, Zamfir, Manolache, Mares — din 11 m (Farul), Mihăilescu, Deselnicu, Ivan („U” Craiova), Maghiar, Panait, Cernat, Munteanu, David, Băluță, Comănescu (Dinamo Bacău), Opreșan, Roman (Petrolul), O. Popescu, Lucescu, Gherghel (Dinamo București), Dumitrescu, Meșcas, Pop, Moț, Tîrlea (U.T.A.), Matel, Neacsu (Progresul), Ilie Stellan, Radu (F. C. Argeș), Jarmalschi (Rapid), Dragomir, Ciutac, Siko, Chiru (A.S.A.).

AUTOGOLURI: Bitlan („U” Craiova) pt. Dinamo București, Lupescu (Rapid) pt. Steaua, Bacos (U.T.A.), pt. Petrolul, Peteanu (Progresul) pt. Dinamo Bacău, Mocanu (Petrolul) pt. Dinamo Bacău, Siko (A.S.A.) pt. „U” Craiova, Mihai (Jiul) pt. Progresul, Florian („U” Cluj) pt. Rapid, Popa (Dinamo București) pt. A.S.A., Antonescu (Farul) pt. Dinamo Bacău.

TOT STEAUA ȘI ÎN „CUPA F.R.F.”

Ultimele rezultate: A.S.A. Tg. Mureș — St. roșu Brașov 2-1 (1-1). Dinamo Bacău — Farul Constanța 4-1 (2-0). U.T.A. — Jiul Petrosani 0-0. Petrolul Ploiești — Steaua București 2-1 (1-0). Progresul București — F. C. Argeș Pitești 6-0. Celelalte jocuri s-au disputat mai înainte: Rapid — Universitatea Craiova 2-1 și „U” Cluj — Dinamo București 0-5; restanța F. C. Argeș — Petrolul: 3-0.

CLASAMENTUL

1. Steaua	13	7	3	3	30-15	17
2. Jiul	13	6	5	2	16-10	17
3. Dinamo Bacău	13	7	2	4	31-21	16
4. Farul	13	8	0	5	17-18	16
5. Rapid	13	7	1	5	22-19	15
6. Petrolul	13	5	5	3	14-14	15
7. Dinamo București	13	6	2	5	31-22	14
8. U.T.A.	13	5	4	4	20-15	14
9. Progresul	13	4	5	4	12-10	13
10. A.S.A.	13	6	1	6	12-18	13
11. F. C. Argeș	13	3	4	6	14-19	10
12. „U” Craiova	13	2	5	6	16-29	9
13. St. roșu	13	2	5	6	14-24	9
14. „U” Cluj	13	1	2	10	11-35	4

„CAMPIONATUL EUROPEI“

UN INEDIT ȘI PASIONANT FINAL AL STAGIUNII INTERNAȚIONALE

Pagină redactată de EFTIMIE IONESCU,
trimisul nostru special în Italia

Chiar și signora Marina

Zgomotul străzii nu încetează o clipă, la Roma. Poate că, spre ziua, să fie câteva ore de reducere a volumului imens de circulație. Poate. Fapt este că, chiar dacă conțezi printre matinali, te trezești în zumbet neîntrerupt al sutelor și sutelor de automobile, de tramvaie, de autobuze care își caută drum pe străzile „Cetății Eterne”. Astăzi noapte am ajuns la hotelul nostru după miezul nopții fiindcă era păcat să pierzi spectacolul unic al sărbătoririi victoriei „squadrei azzure”. Toate, dar absolut toate marile piețe ale Romei au devenit teatre ale ororării succesului. S-a cîntat, s-a strigat și fiecare automobilist a înțrebuințat la maximum claxonul mașinii sale în sunete scurte, sacadate; cine nu se supunea acestei obligații era blocat de sutele de „tifosi” și călătoria spre casă se oprea.

Dimineața a venit destul de repede. Nu era nici șapte cînd m-am strecurat din cameră spre a fi punctual la întîlnirea cu Bucureștii pentru fixata convorbire telefonică. Am deschis cu precauție ușa spre a nu provoca zgomot și a nu-i deranja pe călătorii din celelalte camere. Dar, vai! Un pas, doar un pas am făcut, și iată-mă îngropat pur și simplu sub exclamațiile „fortissime” ale unei voci feminine: „Bravo Italia! Ați văzut ce gol a marcat Anastasi? Ce admirabil băiat! Splendidă „squadra azzura”!... O recunosc imediat în semi-intunericul culoarului pe signora Marina, respectabilă doamnă, de mult trecută și de vîrstă... celei de a doua tinereți feminine. În rîsul capului n-ai fi crezut că această așă de reținută, de politicoasă, de preocupată numai de treburile pensiunii sale, femeie, știe că există și fotbal. Și iată-o cum trece peste orice, peste somnul clienților săi, peste obligațiile de tăcere ale orei matinale, chiar peste ținuta demnă, aproape glacială, de pînă atunci, pentru a sărbători, în stil specific italian, succesul echipei lui Valcareggi.

Drumul finalei, mult mai greu pentru Italia — deschis de capriciile unei monede — mai plin de satisfacțiile începutului pentru Iugoslavia, cele două finaliste l-au făcut sub bagheta a doi jucători apăruiți în Italia în tr-o formă, poate unică pînă acum în carieră: Domenghini și Giaici. „Domingo”, cum îl alintă toată lumea pe subîrețul jucător de la Internazionale, a tras pur și simplu ezitantă „squadra azzura” după el, la Napoli, fiind singurul punct de forță al atacului. Tot el a fost autorul unui șut senzațional, cu două minute înainte terminării întîlnirii cu prelungiri de pe stadionul „San Paolo”. Tot el avea să marcheze golul cel mai prețios al turneului final: acela al egalării în fața Iugoslaviei. Cu opt minute înaintea celor obișnuite 90, gaz-

dele erau eliminate și „Cupa Henri Delauney” se îndrepta trezistibil spre Belgrad, cînd a venit torpila, din lovitură liberă, a lui Domingo. Italia a fost Domenghini și Domenghini a fost echipa Italiei, pînă la rejurcare.

Giaici a făcut ce a vrut din Newton, fundașul cu alură de săritor de înălțime al echipei Angliei, cu care Ramsey a vrut să

bareze drumul „numărului 11” din echipa Iugoslaviei. Florentinii au aplaudat toate „acuttele” prezentate de acest veritabil solist. Care își permite, ba imi face impresia că îi procură o adevărată plăcere alegerea celor mai grele, mai pretențioase — dar cu atît mai frumoase! — continuări ale acțiunilor. La Florența, Giaici a apărut pe stînga o repriză întreagă, procurîndu-i virtuți și senzație de amețală tinerelului Newton. La repriză și l-a ales ca pradă pe Wilson. Nici experimentatul „campion mondial” n-a reușit să-și asigure altă soartă. Festivalul acrobatului cu mingea de la Steaua roșie a continuat. Și lovitură în ceafa proprietarilor titlului suprem a executat-o tot el. A venit finala. Aplauzelor celor treizeci de mii de la Florența, Giaici le-a adăugat aclamațiile sutei de mii de romani, cucerii de abilitatea Iugoslavului și trîști... pentru că victima se numea Burgnich.

Ne-am pregătit pentru actul ultim, al rejucării. Ne-am pregătit pentru o nouă ediție a duelului indirect Domenghini-Giaici. „Toreadorii” finaliștelor își pierduseră însă în 48 de ore strălucirea. Ei s-au retras, discret, în rîndul doi al formațiilor. Toreadorii obosiseră. Dar tribunele le-au respectat momentul de umbră. Așa cum unui mare tenor ești obligat — o seară — să-ți ierți ratarea unei arii, marea de oameni de pe „Stadionul Olimpic” a trecut cu discreție de clipe de slăbiciune a jucătorilor nr. 1 în acest turneu final al „Campionatului Europei”. Fiecare era sigur că toreadorii își vor plăti, cîndva, datoria...

Răsplată supremă. Facchetti, căpitanul naționalei Italiei, purtînd Cupa Europei

IUGOSLAVIA, O DEMNA PREZENTĂ. Formația Iugoslavă a ocupat din nou locul doi; ea în prima ediție. Ca joc și în comparație cu șansele teoretice acordate înainte de întrecere rămîne însă marea învingătoare a ediției nr. 3. Omul care privește cel mai limpede și mai exact evoluția ei? Căutați-l chiar în fruntea echipei: e Mitici. „Puteam să câștigăm. Erorile de arbitraj sau inexactitățile noastre, în prima finală, ne-au îndepărtat de la o victorie meritată. La rejurcare, nimic de spus. Italienii au învins meritat. Nu duc cu mine de aici, însă, nicio decepție. Dimpotrivă. Cred că am câștigat o bătălie mai importantă: aceea pentru titulizarea noii și tinere garnituri, o idee de care

accelerator”. Valcareggi a avut dreptate. Zece plămîni noi au dat echipei Italiei oxigenul în plus necesar victoriei.

CITEVA CLIPE DE MATEMATICĂ, STATISTICĂ ȘI ISTORIE. Vă reamintim câștigătorii „Campionatului Europei”: 1960 (Paris): U.R.S.S.; 1964 (Madrid): SPANIA; 1968 (Roma): ITALIA; 2. Iugoslavia; 3. Anglia; 4. U.R.S.S. În rejucarea finalei 1968, Italia a obținut prima victorie asupra Iugoslaviei după 29 de ani și prima sa performanță de răsunset internațional după 30 de ani! La cuplajul (unic, pînă acum, în lume): Anglia — U.R.S.S. și Italia — Iugoslavia, de sîmbătă trecută de pe stadio-

ȘI DE UNA ȘI DE ALTA

mi-am legat existența ca director tehnic al reprezentativelor. Acum am și timp și liniște spre a lucra cu băieții mei pentru „Campionatul mondial”.

VALCAREGGI NU L-A ASCULTAT PE VITTORIO POZZO. ȘI N-A REGRETAT. Înainte de rejucarea finalei, la Fiuggi, lîngă Neapole — unde au locuit jucătorii italieni — înțîlnire, între patru ochi, Valcareggi — Vittorio Pozzo. „Eu n-am schimbat jucătorii la rejucarea semifinalei cu Spania, de la Campionatul mondial din 1938. Spaniolii au schimbat vreo șapte. Dar noi am câștigat. Am fost o echipă la rejurcare, spaniolii erau doar 11 jucători”, l-a amintit Pozzo actualului selecționar italian. „Eu vreau să schimb cel puțin cînd. Cred că cu acest grup de oameni odihniți vom putea apăsa pe

nul Olimpic din Roma. S-a înregistrat a doua cifră, ca încasări, realizată la fotbal, în Italia: 167 milioane lire. Golgeterul ediției terminate luni este Riva (Italia) cu 7 goluri la activ. Pentru prima oară de la introducerea televiziunii în Italia (și sînt destul ani de atunci) zonele orașelor unde au avut loc meciurile (Roma, Florența, Neapole) nu au fost excluse, telespectatorii din aceste localități putînd urmări jocurile. Televiziunile europene, care au preluat, aproape în unanimitate jocurile, au vîrșat la U.E.F.A. 750 milioane lire.

ACELEAȘI PREFERINȚE: friptură de vițel. În ziua rejucării finalei, cele două echipe — Italia și Iugoslavia — aflate la peste 200 de kilometri una de alta, au comandat același meniu: friptură de vițel, salată, fructe.

INTERVIU CU UN BARONET

Alf Ramsey: FĂRĂ SĂ RIȘTI NU SE POATE!

- „Anii trec... Nu rămînem aceiași”
- „Dați-mi două noi virtuți de atac și vă dau încă un titlu suprem”

Cînd autobuzul echipei Angliei a stopat în fața stadionului Olimpic, jucătorii au coborît, grăbiți, și s-au îndreptat spre compartimentul de bagaje de la spatele autocarului spre a-și lua sacoșele de echipament. Singurul care a venit cu echipamentul în brațe — Ramsey: treningul albăstru (cu „England”, scris mare, în litere albe, pe spate), bocancii veritabili, în fine toată armura pentru bătălie. Am văzut în această împrejurare un fapt simbolic: baronetul Ramsey rămîne mereu legat de viața fotbalului, el n-a trecut la costumul elegant, tăiat de un mare croitor londonez spre a apăsa pe banca din teren. Sir Alf Ramsey a rămas un antrenor în bunul și veritabilul sens

al cuvîntului și în această neabandonare a activității practice trebuie să vedem și explicația rezonabilelor lui hotărîri, ale mereu realei informări despre situația jucătorilor — ce trebuie selecționați dintr-un grup mare și echilibrat, mîrînd dificultatea operației. Tot așa să înțelegem și reflecțiile, uneori dure, dar realiste, exprimate într-o convorbire cu ziaristul care l-au înconjurat după terminarea meciurilor echipei campioane a lumii.

Brian Glanville, de la „Daily Mail” a deschis canonada întrebărilor cu chestiunea care am înțeles că îi dorea cel mai mult pe confrății englezi: de ce n-a prezentat la Florența și pe Stiles și pe Hurst, titulari veritabili? Nu crede că înfrîngerea în fața Iugoslaviei e o urmare a greșitei alcătuirii formației?

„Fără să riști nu se poate, răspunde Ramsey. Dvs. știți foarte bine acest lucru; unora v-au trecut prin fața ochilor și a... comentariilor mai multe generații de jucători. Dacă nu coși la vreme nasturii, spune un proverb englez, n-o să mai găsești loc pentru ei. Eu sînt dator să-l văd pe oamenii în care, eventual, pot spera, în meciuri ade-

vărate, grele. De asta am venit aici cu Mulery, cu Newton, cu Wright sau cu Hunter. Regret că, tocmai spre a nu dauna prea mult moralului echipei, care avea nevoie de o reconfortare, nu l-am putut utiliza și pe Bell, cel mai tînăr din lotul cu care am făcut deplasarea. Dar, pentru talentatul înaintaș de la Manchester City, zilele nu au intrat în sac”.

Ramsey tace. Face o adevărată trecere în revistă, vizuală, a grupului. Clipe suficient spre a se rostii a doua întrebare: poate conta pe cei doi Bobby — Moore și Charlton — pentru Mexic?

„Anii trec. Nu rămînem aceiași. Ne schimbăm și obiceiurile, poate și poftele, ca să nu mai spun că prîșnițele sau cataplasmele apar și ele în programul zilnic, pentru un război cu o durere reumatică sau un gutural care ne vinează mai repede după ce am trecut granița celor 50 de ani. Vorbesc de mine, ține să precizeze — zîmbind — Ramsey. Dar la un jucător, unde o pierdere a mediei de viteză de cîteva zecimi de secundă sau o scurtare a rezistenței cu cîteva minute sînt sancționate, în mod public, de zeci de mii de martori? Aici trecerea a-

nilor are efecte imediate și spectaculare: părăsirea arenei. Pot să vă spun care dintre cei doi Bobby ai mei va ține mai mult? Fără să fiu un fiziolog, ci judecînd doar cu datele antrenorului și prietenului mai mare, imi place să cred că amîndoi. Pentru că sînt corecți, bravi și înodabili. Cu asta sper să învingă obligațiile de titulari ai echipei Angliei pînă în 1970. Nu mai e așa de mult, nu?...”

Jucătorii au plecat de mult. Ramsey se uită de mai multe ori spre ușă. Și ori cît de iscoditori și mereu nesătui de vești ar fi ziaristii, înțelegem că discuția trebuie să se termine. Nu înaintea ca sir Alf să fie solicitat asupra subiectului cel mai gîngăș: ce-i trebuie mai mult, acum, echipei Angliei?

„Nu fac nici un secret din asta: două virtuți de atac, cu vigoarea cuplului Hurst-Hunt. Imi dau seama că uzura acestui post e de un grad din ce în ce mai mare. Cel doi H se descurcă încă, i-ați văzut doar și astăzi (n.a. — în purida cu reprezentativă Uniunii Sovietice), dar trebuie să le asigur neapăra două rezerve care să ajungă într-un an și jumătate la unitatea lor de gîndire și de acțiune. Dați-mi doi centrî atacanți noi și vă dau încă un titlu suprem...” spune Ramsey.

Și simțind că a găsit un final de efect interviului, ne prăsește cu o ușoară fluturare a miinii. În celălalt braț poartă treningul albăstru și bocancii de fotbal. Fîndcă Ramsey a rămas un antrenor în bunul și veritabilul sens al cuvîntului.

FEDERAȚIA A FĂCUT EXCEPȚIE PENTRU „H.H.”

Recent s-a întrunit Consiliul federal al federației italiene care a luat o serie de importante hotărâri în ceea ce privește fotbalul peninsular. Dintre acestea, cele mai importante sunt:

1) Aprobarea trecerii antrenorului Heleno Herrera de la Internațională la A. S. Roma. Se știe că antrenorii străini care activează în Italia nu-și pot părăsi cluburile decât în cazuri cu totul speciale (dacă părăsesc Italia) și cu aprobarea federației. Având în vedere meritele excepționale ale „magului” în dezvoltarea fotbalului din această țară, precum și succesele pe care le-a dobândit, consiliul federal a făcut o derogare de la regulamentul, aprobând angajarea lui H. Herrera la A. S. Roma.

2) Antrenorul federal Valcareggi i s-a prelungește contractul până în anul 1971, ceea ce nu înseamnă însă că — în mod automat — el va conduce și pregătirea echipei reprezentative. În cazul că un alt antrenor va fi chemat să îndeplinească această funcție, Valcareggi va rămâne la dispoziția federației.

3) S-a propus forului continental — U.E.F.A. — ca orașele Torino și Milano să găzduiască finalele viitoarei ediții ale „Cupei campionilor europeni” și „Cupei cupelor”.

4) Suspendarea campionatului în perioada 20 decembrie—10 ianuarie în care timp echipa reprezentativă va efectua un turneu în America de Nord.

5) Modificarea sistemului actual de desfășurare a Cupei Italiei. Se preconizează ca cele 36 echipe divizionare A și B, participante la Cupă, să fie împărțite în nouă grupe de câte patru (două din prima divizie și două din cea secundă) după care câștigătoarele grupelor vor juca între ele după sistemul eliminativ.

6) Înclocuirea unui jucător de cîmp, în afara portarului, în tot timpul jocurilor de campionat. Această măsură va avea caracter experimental în viitoarea ediție a campionatului, după care se va lua o hotărâre definitivă.

● Federația engleză a propus forului italian un meci amical Anglia — Italia la 6 noiembrie la Londra. Italianii nu pot accepta data pentru că la 4 noiembrie joacă cu Țara Galilor în preliminariile C.M.

● Pentru 15 iunie este perfectat — de un an — jocul amical U.R.S.S. — Austria la Leningrad. Deoarece însă, echipa sovietică se va înalța din Italia de la campionatul european, abia la 13 iunie, a cerut federației de la Viena amânarea partidei la 11 iulie sau 8 august. Austriecii au fost de acord cu amânarea, dar pentru... 16 iunie. Adică numai cu o zi...

DE ICI, DE COLO

● Abadjiev, cunoscutul internațional bulgar care joacă în prezent în R. F. a Germaniei, la clubul SV Wiesbaden, a fost trecut pe lista de transferări.

● Tragerea la sorți a meciurilor din primul tur al „Cupei orașelor tîrguri” 1968—69 va avea loc la 19 iunie la Copenhaga.

● Künzli atacantul elvețian de la F. C. Zürich, conduce detașat în clasamentul golgeterilor: 25 goluri, față de 16 realizate de Blättler (Grasshoppers), colegul său din echipa națională.

● Arbitrul peruvian Arturo Yamasaki a acceptat un contract pe trei ani ca arbitru profesional în Mexic.

● Internaționalul olandez Cruyff, „copiul teribil” al fotbalului din țara lălelelor, a fost desemnat drept „fotbalistul anului” 1967—68.

BULETINUL COMPETIȚIILOR EUROPENE

O dată încheiat campionatul Europei, pe continentul nostru va interveni o pauză și în activitatea internațională oficială. Ea va continua doar prin meciuri amicale sau estivale, gen „Cupa Internațională”, menite să mențină concursurile de pronosticuri din diferite țări. În această perioadă, însă, vor fi pregătite competițiile din viitorul sezon. Iată — mai jos — câteva din noutățile în legătură cu ele.

CUM SE VOR FACE CALIFICĂRILE ÎN CUPELE EUROPENE?

Regulamentele „Cupei campionilor europeni” și „Cupei cupelor” ediția 1968—69 prevăd, în această privință, următoarele:

● În preliminarii, 16-imi și 8-imi, echipa care în două meciuri va marca mai multe goluri se va califica. În caz de egalitate, golurile marcate în deplasare vor fi socotite dublu. Dacă egalitatea se va menține, atunci al doilea joc va fi prelungit cu două reprize a 15 minute, după care — la nevoie — se va recurge la sorți.

● În „sferturi” și în semifinale, în caz de egalitate după două meciuri, se va disputa un al treilea, pe teren neutru, la care — dacă echipele nu vor reuși să se departajeze — se va apela la prelungiri și în ultima instanță la sorți. Deci, în aceste două etape golurile marcate în deplasare nu mai sint luate în considerare. Dacă din cauza timpului un joc

se întrerupe înainte de minutul 90 el va fi rejuccat în întregime, pe cit posibil a doua zi.

● Finala terminată la egalitate după prelungiri va fi rejuccată. În caz de o nouă egalitate, va fi prelungită și, dacă va fi cazul, câștigătoarea va fi desemnată de sorți.

DATELE JOCURILOR DIN „C.C.E.” ȘI „C.C.”

Comisia de organizare a celor două cupe a stabilit următoarele în legătură cu programarea jocurilor diferitelor etape:

● Spicuri din regulamentele intercluburi ● Datele de desfășurare a jocurilor ● Finalele „C.O.T.” în... toamnă ● Noutățile Turneului U.E.F.A.

Preliminariile: între 15 august și 15 septembrie

16-imele și 8-imele de finală: datele vor fi stabilite de comitetul executiv U.E.F.A. la propunerile comisiei de organizare. În principiu aceasta s-a fixat asupra zilelor de 18 septembrie și 2 octombrie pentru 16-imi, 13 și 27 noiembrie pentru 8-imi. Toate partidele se vor disputa la aceleași date.

Sferturile de finală: între 16 decembrie 1968 și 20 martie 1969.

Semifinalele: între 21 martie și 6 mai.

Finalele: 22 mai „Cupa

cupelor” și 28 mai „Cupa campionilor”.

Reamintim că înscrierile se primesc pînă la 30 iunie, și că tragerea la sorți a jocurilor din primul tur va avea loc la 10 iulie.

FINALELE „CUPEI ORAȘELOR TÎRGURI” 1967—68 ÎN... TOAMNA

Neîncheiată la timp, din cauza neînțelegerilor asupra datelor unor jocuri, ediția 1967—68 va lua sfîrșit abia în toamnă. Finalistele se cunosc: LEEDS UNITED (Anglia) și FERENCVAROS Budapesta (Ungaria). Acum se cunosc și datele dublei finale: 18 septembrie la Leeds și 2 octombrie la Budapesta. Așadar, această ediție se va termina în plină desfășurare a celei viitoare...

TURNUL U.E.F.A. 1969 ÎN R. D. GERMANĂ

Potrivit unei hotărîri mai vechi a comisiei de organizare a turneului european de juniori, ediția viitoare va fi găzduită de R.D. Germană. S-a stabilit ca tradiționala întrecere a juniorilor să aibă loc între 17 și 27 mai, iar echipele să fie cantonate la Leipzig. În turneul final vor fi admise 16 echipe (definitoarea cupei și țara gazdă fiind calificate direct). Echipele vor fi împărțite în patru grupe. Vor avea drept de participare juniorii născuți între 1 septembrie 1950 și 1 septembrie 1953. Înscrierile se primesc pînă la 1 august, iar tragerea la sorți va fi la 19 septembrie la Leipzig.

UNGARIA

ISTVAN ZSOLT „UN PRIETEN AL JOCULUI OFENSIV”

FOTBAL
PE TOATE MERIDIANELE

Fluterul lung al arbitrilor anunța sfîrșitul meciului Anglia — Spania din vara anului trecut. Pe Wembley, în fața zecilor de mii de spectatori surprinși, echipa campionilor mondiali în loc să se îndrepte spre cabine, strînsă în jurul arbitrilor, transformă balonul, care abia își încetase goana nebună, într-o sîtă plină de autograde. Jucătorii satisfăceau astfel, în semn de omagiu, dorința arbitrilor internaționali Istvan Zsolt care, cu acel prilej, arbitrase pentru a zecea oară echipa Angliei.

Minea devenea astfel prin simbolul ei, una din amintirile atât de dragi arbitrilor Zsolt care a condus în cariera sa peste 50 de meciuri internaționale, inclusiv cele de la ultimele trei turnee finale ale C.M., obținînd în 1966 trofeul „Pierre de Coubertin — fair-play” pentru finala „Cupei cupelor”, iar anul trecut titlul de cel mai bun arbitru maghiar.

„Cel mai frumos meci pe care l-am condus — apreciază însuși eroul repertajului nostru — a fost meciul R.F.G. — Anglia, disputat la Berlin în 1956. Aceasta a avut loc înaintea catastrofei aeriene de la München și-mi amintesc și azi de jocul lui Duncan Edwards și Tommy Taylor. Oaspeții au câștigat cu 3-1, după o partidă-model”.

În confruntarea dintre fotbalul britanic — campion mondial și cel latin — vechiul out-sider, reputatul referez F.I.F.A. „apreciază în special „refeța” engleză, nu atât pentru prezentul ei mai ales pentru viitorul ei.

„Iată refeța britanică așa cum o văd eu: 1) 90 de minute de luptă neîntreruptă; 2) o foarte înaltă rată a efortului; 3) disprețul față de posturile fixe, numerotate ca atare și abilitatea atacului și apărării cu 8 oameni; 4) perfectă condiție fizică; 5) excelență comportare psihică — incredibilă armătură pînă la fluierul final; 6) foarte bun control al balonului; 7) trăsătură inteligentă a mingii în teren”.

Despre jocul latin, el este de părere că nu duce lipsă de mari personalități care oricînd pot dobîndi „premiul de frumusețe” la orice campionat mondial, dar nu și trofeul suprem.

„Credeți că regulile de joc vor fi schimbate?” — a fost

întrebat Zsolt în cadrul unui interviu publicat de „World Soccer”. Și răspunsul a venit prompt:

„Nu. Ele corespund jocului actual. Nu văd nici un motiv să fie schimbate. Ca arbitru sint mulțumit de aceste reguli, ele devinînd a doua mea natură. Pe de altă parte însă, mi-ar place să văd un sistem care să acorde o mai mare importanță scorului. „Diferența golurilor” în locul golaverajului este desigur un bun început, dar eu aș pleda pentru o bonificație acordată echipelor ce înscriu un mare număr de goluri. Trebuie să încurajăm în orice fel jocul ofensiv”.

În privința colegilor săi de arbitraj, Zsolt e de părere că este un non sens să se vorbească despre o interpretare diferită a regulilor de joc. Diferența constă în felul în care arbitrii din diferite părți ale lumii conduc partidele: „Jucătorii britanici, de pildă, nu le plac intervențiile repetate ale arbitrilor care fragmentează jocul. În schimb, în America Latină, ei doresc ca arbitrul să oprească jocul cu orice prilej discutabil”.

...În acest an, Istvan Zsolt a împlinit 47 de ani, o vîrstă a maturității depline pentru un conducător de joc. Totuși el a declarat că se retrage, lăsînd cale liberă tineretului. Nu puțin sînt însă cei care speră să-l mai vadă pe reputatul arbitru în C.M. din 1970.

CALEIDOSCOP

● Continuă ofensiva contra... F.I.F.A.-ei. ● Fiul unui antrenor de fotbal preferă atletismul... ● Internațional argentinian la Palmeiras ● Un trio... muzical Pele—Lima—Edu ● Portuguesa nu mai joacă în România

Recentul congres al Confederației sud-americane de fotbal a discutat pe larg, la Lima, în Peru, poziția de inferioritate a acestei părți a lumii în cadrul F.I.F.A. De fapt a fost un adevărat atac împotriva forului suprem al fotbalului, acuzat că promovează interesele fotbalului european în dauna celui din America de Sud și Centrală. În principal se urmărește obținerea de locuri mai multe la F.I.F.A. și la edițiile viitoare ale campionatului mondial unde, în turneul final, ajung prea puține echipe din această parte a lumii. Se mai preconizează ca delegații remunerați să nu mai aibă drept de vot.

S-a mai propus, printre altele ca portugheza să devină limbă oficială la F.I.F.A., și ca toată lumea să refuze să joace cu echipe care poartă pe tricouri reclamele comerciale ale diferitelor fabrici.

Unul din cei mai cunoscuți antrenori brazilieni, Osvaldo Brandon, ales să conducă selecționata de tineret a Braziliei care va vizita Europa (probabil și România), a părăsit clubul independent din Buenos Aires, cu care a câștigat titlul Argentinei pe 1968 și a revenit la Sao Paulo. Antrenorul e văzut des pe stadionul de atletism unde urmărește evoluțiile fiului său, Mancio Brandon, student la politehnică, săritor la înălțime. Mancio sare deocamdată 1,86, dar speră

Pele continuă să fie una din marile vedete ale lui

să ajungă la 2 metri chiar anul acesta. Întrebat de reporteri, de ce nu orientează pe fiul său în domeniul fotbalului, Osvaldo a declarat că fiul său... urăște balonul rotund și nu visează altceva decît atletism. „De altfel, nici fiul lui Stanley Mathews nu joacă fotbal” — a spus Brandon.

După ce a pierdut finala „Cupei AMSUD” în fața echipei Estudiantes, Palmeiras a pornit la reformarea echipei. Primul mare angajat este atacantul internațional Artime, golgeterul campionatului Argentinei. Noul jucător al formației braziliene are 28 ani, 1,74 m înălțime și a debutat la clubul Independiente din Junin. A jucat apoi pentru Atlanta (1958), a trecut la River Plata (1962) și apoi la Independiente (1966). Transferul a fost făcut, deoarece Artime este în conflict cu conducerea clubului Independiente și nu mai putea juca în Argentina.

Odată cu sosirea lui Artime, se anunță că Palmeiras va transfera pe Servilio și Tupazinho. În locul lor vor activa Artime și amatorul China, cel care a făcut parte din selecționata tineretului din Sao Paulo, în turneul din Europa și Africa.

Santos F. C. a fost proclamat campion al statului Sao Paulo cu trei etape înainte de încheierea campionatului. Cu acest prilej, au fost organizate o serie de manifestări în portul Santos, cucerirea titlului coincidînd cu aniversarea a 56 de ani a clubului. La recepția oferită, la care au participat și jucătorii echipei Boca Juniors, au fost prezentate noile tricouri ale clubului, cu stema santistă și două stele de aur reprezentînd titlurile de campioni mondiali cucerite. Senzația serii a fost orchestra alcătuită din trio-ul Pele—Lima—Edu, care a prezentat compozițiile lui Pele. Iar o altă senzație a constituit-o anunțarea logodnei lui Lima cu sora soției lui... Pele. Astfel, cei doi jucători devin cumnați. De altfel, în emisiunea TV „Asta este viața ta”, în care a fost povestită viața lui Dondinho, tatăl lui Pele, marele jucător a apărut pe micul ecran însoțit de soția și cumnații săi, oficializînd evenimentul.

La ora cînd citiți aceste rînduri, F.C. Santos se află în turneu în Europa cu popasuri la Cagliari, Zürich, Hamburg, după care va pleca în America de Nord (jocuri la New York, Toronto, Oakland, Vancouver între 21 și 30 iunie) și apoi în Venezuela și Columbia (7—17 iulie).

Cam la aceleași date vor evolua în Europa și Portuguesa, care însă a renunțat la partidele din România, dar a perfectat jocuri în U.R.S.S.

RECORDURI, CURIOSITĂȚI DIN C.C.E.

● Cele mai multe victorii finale în „Cupa campionilor europeni” le-a obținut REAL MADRID: șase, dintre care cinci consecutive (1956—1960).

● Cel mai mare scor înregistrat în finală: 7—3 pentru Real Madrid, în 1960, împotriva lui Eintracht Frankfurt.

● Același meci cuprinde și alte două recorduri ale finalelor: cel mai mare număr de goluri marcate de un jucător (Puskas, 4 goluri) și recordul de spectatori (127 621, pe stadionul Hampden Park din Glasgow).

● Finala cu numărul cel mai mic de spectatori (33.000) a fost cea a ediției 1961—62, dintre Benfica și Barcelona, disputată la Berna.

● Singurii arbitri care au condus câte două finale ale C.C.E. sunt elvețianul Dienst și olandezul Horn.

● Două finale au găzduit orașele Bruxelles și Londra.

● Recordul de scor al „Cupei campionilor europeni” îl deține Benfica Lisabona: în ediția 1955—56, portughezii au învins pe Stade Dudelange (Luxemburg) cu 18—0. Două echipe engleze dețin și ele victorii la scoruri record: Manchester United — Anderlecht 10—0 (ediția 1956—57) și Ipswich Town — Floriana Malta 10—0 (ediția 1966—67).

● Cel mai mare număr de goluri marcate de un singur jucător într-un meci: cinci. Corecționari sunt: Ohlsson (IFK Göteborg — Linfield, 1959—60), Lofquist (Odense — U. S. Luxemburg 1961—62), Crawford (Ipswich Town — Floriana, 1962—63), Kolkov (Lokomotiv Sofia — Malmö, 1965—66), Albert (Ferencváros — Keflavik, 1965—66) și Van Himst (Anderlecht — Valkeakosen, 1966—67).

● O curiozitate: Gordon Smith a jucat în trei cluburi scoțiene diferite, în C.C.E. în 1955—56 la Hibernians, în 1960—61 la Hearts iar în 1962—63 la Dundee.

● Din cele 13 finale, 11 s-au disputat în luna mai și două în iunie.

EXTERN

MAGAZIN

EXTERN

GOL? AȘA S-AR PĂREA...

Gestul celor trei jucători în tricouri albe (atacanții lui Bayern München: Brenninger, Werner și Müller, vrea să exprime reușita unei acțiuni la poarta clubului A.C. Milan. GOOL! — par să strige ei. În realitate, însă, de data aceasta, brațele ridicare exprimă... deznădejdea. Portarul milanese, Cudicini (în mare formă), a reușit să evite un gol care părea inevitabil, de vîind în ultimă clipă balonul în comer. Momentul s-a produs în jocul-reluș dintre Bayern München — A.C. Milan (0—0) din semifinalele „Cupei cupelor”.

„FIGURA” NU S-A MAI REPETAT

Wiel Mc Guinness, unul din antrenorii clubului Manchester United, în ajunul marelui finale pe care echipa sa a susținut-o cu Benfica, se afla la Budapesta cu reprezentativa „under 23”, care urma să joace cu cea maghiară a doua zi după finala de la Wembley. Matt Busby a cerut ca Mc Guinness să se prezinte de urgență la Wembley pentru că... îi poartă noroc. Și Mc Guinness s-a suit în avion și a fost prezent la meci. Englezii au câștigat, ceea ce se cheamă că Guinness nu și-a dezmîșit faima. Dar, a doua zi, joi, el s-a întors la Budapesta pentru că antrenorul principal al echipei de tineret, Nicholson, îl reclama urgent deoarece... îl poartă noroc. Numai că, de data aceasta, „figura” nu s-a mai repetat, tinerii fotbalști englezi fiind întrupești cu 1—0 de către cei maghiari...

VICTORIE ÎN... MINUTUL 237!

Finala Cupei Luxemburgului a fost dramatică. Deținătoarea trofeului, Aris Bonnevoie, a fost nevoită să și-l apere în nu mai puțin de două meciuri cu prelungiri, în fața vice-campioanei U.S. Rumelange. Prima întîlnire s-a încheiat la egalitate, după 120 de minute. Nici în a doua, în timpul regulamentar de 90 de minute, n-a fost desemnată echipa câștigătoare. Din nou prelungiri și... cei 6500 de spectatori prezenți, ca și jucătorii echipelor, de altfel, începuseră să se gîndească la al treilea joc, cînd în min. 117, deci în al 237-lea de ostilități, U.S. Rumelange a înscris, în fine, golul victoriei și a „răpit”, astfel, trofeul din minile Arisului.

ANGLIA ÎNVINSĂ DUPĂ 5 ANI

Înfrîngerile reprezentativei Angliei la Hanovra în fața celei a R.F. a Germaniei și la Florența în fața Iugoslaviei sînt primele după o suită de succese în decurs de cinci ani. Ultimul insucces datează din 1963 în fața Franței la Paris. De atunci insularii au susținut 15 meciuri, câștigînd 13 și terminînd la egalitate două. Ei nu mai pierduseră în fața germanilor de peste 13 ani!

● La finala „Cupei campionilor europeni” de la Londra, clubul Manchester United a invitat cîte doi reprezentanți ai echipelor pe care le-a eliminat în cursul acestei ediții a marii competiții continentale. S-au bucurat de aceasta atenție reprezentanții echipelor Hibernians (Scoția), F. C. Sarajevo (Iugoslavia), Gornik Zabrze (Polonia) și Real Madrid (Spania).

● În ajunul meciului cu U.R.S.S., Sandro Mazzolla a devenit pentru a treia oară tată, de data aceasta noul născut fiind un băiețuș. „În amintirea tatălui meu, fost căpitan al echipei naționale și a lui F.C. Torino — a spus Sandro — îi voi da numele lui — Valentino”.

● După ce a câștigat campionatul, Benfica se pregătește pentru ceaaltă mare competiție — „Cupa Portugaliei”. Deocamdată s-a calificat în semifinale alături de Setubal, Aporto și Maritimo di Funchal, revelația acestei ediții.

● Aflate în turneu în America de Nord, Celtic Glasgow și A.C. Milan au susținut între ele două întîlniri: prima la Jersey City terminată la egalitate (1—1) și a doua la Toronto (Canada) soldată cu victoria scoțienilor (2—0).

● Victoria Iugoslaviei asupra Angliei în meciul de la Florența a constituit cel de-al doilea succes al antrenorului Mitici asupra englezilor. Primul datează din 1954, cînd — la Belgrad — însuși Mitici (pe atunci jucător) a fost autorul singurului gol cu care au câștigat iugoslavii.

● Statisticile pe 1967—1968 ale „Cupei campionilor europeni” și „Cupei cupelor” exprimă succesul acestor competiții, față de edițiile trecute.

În „Cupa campionilor europeni” 1967—68 s-au disputat în total 60 de meciuri în cursul cărora au fost marcate 162 de goluri și au fost înregistrați 2.269.000 de spectatori, cifre superioare celor de pînă acum.

În „Cupa cupelor” 1967—68 au fost necesare 64 de partide (prin rejucarea unor întîlniri), iar totalul golurilor înscrise a atins cifra de 200. Numărul spectatorilor s-a ridicat la 1.683.000. Și în această competiție s-au produs progrese simțitoare, atât ca eficacitate cît și ca asistență.

MATT BUSBY ȘI „REGULA CELOR 4 PAȘI”

Este vorba de cei patru pași (și nu patru secunde, cum greșit interpretează unii) pe care are voie să-l facă un portar cu mingea în brațe, după care trebuie s-o degajeze. Managerul lui Manchester United, Matt Busby, a constatat însă un mod deșert de interpretare și aplicare în tre arbitri englezi și cei continentali. Primul permițea ea portarilor să reia mingea în brațe după doi pași (și făcînd încă doi s-o degajeze); cei de pe continent însă, sancționează acest fapt cu lovitura liberă indirectă. Ceea ce l-a determinat pe celebrul antrenor să se adreseze la F.I.F.A. pentru lămurirea și generalizarea unui mod unitar de aplicare a acestei modificări de regulament.

PROGRAM DE CAMPIONAT ALCĂTUIT DE... MAȘINA ELECTRONICĂ

La puțin timp după încheierea sezonului oficial în Anglia, forul de specialitate a și alcătuit programul campionatului pe anul 1968—69. Pentru prima dată, federația engleză a recurs în acest scop la serviciile unei... mașini electronice!

Noul sezon va începe la 10 august și etapa inaugurală va oferi două veritabile „capete de afiș”: F.C. Liverpool (a treia clasată) — Manchester City (campioana) și Manchester United (a doua clasată) — Everton Liverpool (a cincea clasată). Deci un dublu duel Manchester — Liverpool...

O ASOCIAȚIE A MICILOR FOTBALIȘTI

Aproape, de necrezut, dar firesc pentru un fotbal centenar: elevii fotbalști englezi sînt organizați într-o asociație care a împlinit 75 de ani!

În acest an comemorativ programul internațional al reprezentativelor școlare engleze a început prin meciul disputat cu Scoția la 16 martie, a continuat cu întîlnirea cu echipele Țării Galilor (pentru prima dată în acest an între reprezentativele elevilor sub 18 ani, pe lîngă cea a elevilor pînă la 15 ani), ca să culmineze cu meciul disputat pe Wembley, la 30 aprilie, împotriva reprezentativei R. F. a Germaniei, partener anual al elevilor fotbalști britanici.

La aceste meciuri, faimosul stadion londonez Wembley devine o adevărată Mecca pentru zecile de mii de suporteri ai micilor fotbalști, în mod firesc colegii lor de școală. Dîntre cele 100.000 de bilete difuzate cu aceste prilejuri festive, majoritatea sînt acordate drept recompensă celor mai merituoși sportivi școlari. De asemenea, printr-un sistem special de cotizații existent între membrii asociațiilor afiliate (ca de pildă cele din Leicester, Londra și altele), profesorii recrutează din toate comitatele, chiar de la începutul anului școlar, pe cei dornici să asiste la aceste meciuri tradiționale. Datorită eforturilor unei adevărate armate de mici voluntari, aceste meciuri se dovedesc a fi, deopotrivă, un succes sportiv și financiar. Fondurile adunate cu acest prilej sînt alocate apoi diverselor asociații afiliate pentru îmbogățirea echipamentului și amenajarea terenurilor de joc, pentru a putea cuprinde cît mai mulți copii. Și ele se dovedesc an de an, o pepinieră viabilă pentru țara campionilor mondiali.

An de an, zeci de mii de elevi, însoțiți de profesorii lor, trec în revistă înaltul nivel organizatoric și spectacular al fotbalului școlar, petrec împreună plăcute ore extra-școlare.

Este sîrbătorea lor, sîrbătorea întregului fotbal britanic.

— p. sl. —

1968, Anglia — Scoția, în fața a zeci de mii de spectatori. Asemenea întîlniri școlare au devenit tradiționale în Anglia

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

GEOGRAFIE

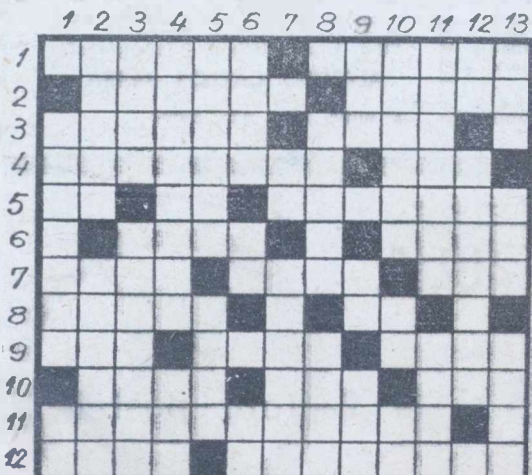
ORIZONTAL 1) Steagul roșu — Stuful. 2) Crișul — Arieșul. 3) Joacă de plăcere — Finala ei se dispută la București. 4) Țin de Fo-

resta — Riu în U.R.S.S. 5) Numeral — Reflexiv — Arbori exotici. 6) Se fac pe teren — La „U” Craiova și Argeș. 7) Rime întoarse — La

Portul Constanța — Acela. 8) Lin — Bacău. 9) Zile la romani — Din aceeași categorie cu... Gaz metan — Multime. 10) Personaj legendar — Rîglă de desen — Arad. 11) Minobrad (2 cuv.). 12) Continent — Petrolul.

VERTICAL 1) Vecinul Crișului — Auxiliar al viitorului. 2) Victoria — Gaz metan. 3) Vagonul — F.C. Argeș. 4) Metalul (2 cuv.) — Infrîntiv la... Tractorul. 5) Termen de alinare — Muresul. 6) Nume de față — Idem — Dumitru Popescu. 7) La Ra-bid! — Nume masacru-lin. 8) Legat de Sibiu — Sugerat de Roma. 9) La Farul — Primele cakerorii — A alia. 10) Minerul — Comparativ — Dol plepteni. 11) „U” — ... Mariano. 12) Emil Dumitriu — Atacat. 13) Tria! — Diminutiv — Polithecia

Dicționar: EIA ISAV
Serghei COȘENCO
Constanța

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
sectorul 1, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupas, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Ștefan Trandafirescu (redactor-sef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emilian Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocia

SEMIFINALELE „CUPEI ROMÂNIEI“

ȘAPTE GOLURI ȘI CALIFICARE, ÎN PRELUNGIRI, DIN „11 METRI“!

Progresul „și-a vindut scump pielea” în fața dinamoviștilor, pe care i-a condus cu 1-0, i-a egalat apoi de două ori și i-a constrins la disputarea de prelungiri pentru a obține calificarea în finală. Astfel încât meciul, dacă n-a avut cine știe ce atribute spectaculare (ba, la un moment dat, după 2-1 pentru Dinamo, devenise chiar plictisitor) a ajuns interesant în finalul său (3 goluri în ultimul sfert de oră!), pentru că în prelungiri s-a transformat într-o întrecere de-a dreptul pasionantă. Meritul principal în realizarea unui meci atractiv revine echipei din str. Dr. Staicovici care s-a debarasat de povara psihologică a barajului pentru rămânerea în prima divizie, jucând cu un avânt și o dăruire de parcă prezența în finala Cupei ar fi fost pentru ea vitală! Elanul adversa-

păi șutul de la distanță cu efect, al lui Tarălungă, care l-a lăsat pe Datcu parcă pironit în poartă. Ultimele zece minute au fost disputate în ritm și atmosferă de veritabilă finală. Dumitrache l-a surprins și el pe Matache cu un șut din afara careului, apoi Oaidă a egalat, dar golul lui e discutabil, pentru că Stoicescu l-a faultat pe Datcu, împiedicându-l să intervină.

În prelungiri, Dinamo a atacat mai mult și a obținut decizia prin transformarea de către Stoicescu a unui 11 metri, just acordat la faultul în careu comis de Neacșu asupra lui Ghergheli. Până la sfârșit, Progresul atacă vehement, obține 4 cornere. Dinamo iese rar din apărare (o dată extrem de periculos, cind Haidu scăpat singur spre gol a fost faultat la 16 m), dar Progresul a luptat cu maximă energie până în ultimul minut, cind „capul” din plonjon al lui Georgescu a fost reținut greu de Niculescu. Cu toate scăderile sale de ritm,

CORNEL DINU

meciul a plăcut până la urmă, perioadele de acalmie fiind redate date uitării în momente — numeroase — de tensiune. Ca să nu mai vorbim de faptul că, ori ce s-ar spune, o semifinală de Cupă, cu răsturnări de scor, cu prelungiri și cu șapte goluri se cheamă că a avut destul din ceea ce face, de regulă, farmecul fotbalului...

Radu URZICEANU

VICTORIE DECISĂ ÎN 5 MINUTE

O curiozitate firească de a vedea pe proaspeții promovați evoluând în premieră în compania unei echipe de „A”, a adus câteva mii de spectatori pe stadionul din Cluj. Evoluția „Vagonului” a fost însă modestă, echipa dovedind multe la-

per arădne drept slabă, nu ne gândim doar la scorul defavorabil, ci și la faptul că a avut în fața un adversar care astăzi nu s-a prezentat la valoarea sa obișnuită. După ce au luat conducerea mai ușor decît se așteptau (în min. 26 Dumitriu II îl deschide pe Codreanu și acesta șutează din afara careului la colț: 1-0), giuleștenii au continuat să aștepte greșelile adversarului care juca crispat, greșind nenumărate pase. Și numai după 5 minute, Dumitriu II — fiind servit cu mingea de... un adversar — nu ezită să ia acțiunea pe cont propriu și după o cursă de peste 20 m. șutează în plasă: 2-0. Meciul era ca și jucat. Din păcate, rapidiștii au transformat această certitudine într-o repriză secundă anostă, apărându-se oricum, inclusiv cu simulări și parlamentări cu arbitru. Pe acest fundal, acțiunile ofensive ale echipei arădene, mai numeroase ca în prima repriză, dar la fel de haotic concepute și pripite, n-au avut nici un rezultat pe tabela de marcaj, deși în min. 47 Stănoaie, Dembrowschi și Chivu, pur și simplu l-au așteptat pe Răducanu să revină în poarta părăsită pentru a șuta. Astfel a părăsit Cupa și ultima reprezentantă a provinciei.

Paul SLAVESCU

DINAMO BUC. — PROGRESUL 4-3 (1-1, 3-3)

STADION: „23 August”.
SPECTATORI: 10.000.

AU MARCAT: Matelanu (min. 31), Sălcănu (min. 41), Haidu (min. 59), Tarălungă (min. 16), Dumitrache (min. 90), Oaidă (min. 83), Stoicescu — din 11 m (min. 104).

DINAMO BUC.: Datcu 6 (min. 85: Niculescu 8) — Popa 7, Stoicescu 7, Dinu 8, Ștefan 7 — Ghergheli 7, Sălcănu 7 — Pircălab 6 (min. 62: Lucescu 7), Naghi 6, Dumitrache 7, Haidu 7.

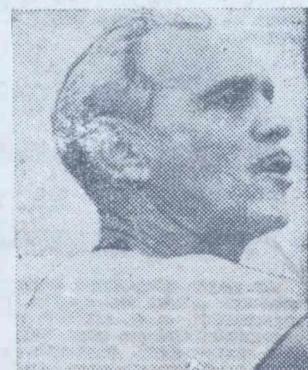
UL: Matache 6 (min. 88: Mindru 7) — Georgescu 7, Măndoiu 7, Neacșu 6, Ad. Constantinescu 6 — Al. Constantinescu 6 (min. 72: Stoicescu 6), Șoanșer 7 — Mate 7, Matelanu 7, Oaidă 7, Tarălungă 6.

ARBITRU: Zdenek Vales (Cehoslovacia) 7.

rului, (care a luat conducerea prin golul înscris de Mateianu printr-un șut pe cit de puternic, pe atît de bine plasat, tras jos, la colț), i-a impulsionează și pe dinamoviști, intrați pe teren pentru a face jocul lor de pase lente, întrerupt de zvicniri în apropierea careului, care începe să le devină caracteristic. Obținînd egalarea (cap al lui Sălcănu, la o lovitură liberă laterală, executată de Pircălab), Dinamo a forțat jocul după pauză doar pînă la cursa pe aripă a lui Haidu, încheiată cu un gol care părea decisiv. A urmat din nou o perioadă de acalmie, căreia i-a pus ca-

PRONOSPORT

1. Inter. — Milan	x
(Pronostic pauză)	
2. Inter. — Milan	2
3. Bologna — Torino	1
4. Bari — Verona	1
5. Catania — Potenza	1
6. Lazio — Foggia	x
7. Livorno — Reggina	x
8. Messina — Perugia	1
9. Novara — Genoa	1
10. Padova — Modena	x
11. Palermo — Catanzaro	1
12. Reggina — Monza	1
13. Venezia — Pisa	x

Scrisoare din Brazilia

AIMORE MOREIRA ȘI DJALMA SANTOS VORBESC REVISTEI „FOTBAL“

- Lotul Braziliei pentru turneul în Europa aspru criticat ● De ce n-a fost selecționat Pele ● Satisfacția și regretul lui Djalma

La cîteva zile de la apariția acestor rînduri, selecționata Braziliei își va începe lungul său turneu peste hotare, avînd înscrise în itinerariul său următoarele „escale”: 16 iunie — cu R.F.G. Germaniei la Stuttgart; 20 iunie — cu Polonia la Varșovia; 23 iunie — cu Cehoslovacia la Praga; 26 iunie — cu Iugoslavia la Belgrad; 30 iunie — cu Portugalia în Mozambic; 7 și 10 iunie — cu Mexic la Ciudad de Mexico; 14 și 17 iulie — cu Peru la Lima.

Pentru această „excursie” (cum se spune aici), antrenorul Aimore Moreira a alcătuit lotul alcătuit, compus din 23 de jucători, care a stîrnit reacții diferite, foarte multe comentarii.

CRITICI MAI ASPRE CA ORICIND!

În toată istoria fotbalului brazilian nici o selecție n-a fost mai aspru criticată de întreaga presă ca acum. Una din cele mai serioase critici care i se aduce lui Moreira este că n-a selecționat cel mai bun lot, lăsînd afară jucători ca Pele, Clodoaldo, Ivair etc., că așa cum se prezintă lotul el este o mixtură fără cap și fără picioare. În al doilea rînd i se reproșează că a chemat din nou în lot elemente răspunzătoare de dezastrul din 1966, ca Brito, Gerson, Denilson, Toston, care nu au ce căuta într-o selecționată. În sfîrșit, se mai obiectează că acest lot cuprinde foarte puțini jucători care pot deveni de bază în 1970, cînd va avea loc turneul final C.M., de fapt obiectiv principal al fotbalului brazilian.

REPLICA LUI AIMORE MOREIRA

În această atmosferă și în legătură cu ea ne-am adresat an-

trenorului lotului brazilian, solicitîndu-i o declarație pentru revista „Fotbal”. Iată ce ne-a spus: „Știim că lista jucătorilor va

surprinde, dar acești fotbaliști alcătuiesc un lot foarte bun. Nu urmăm prin el numai victorii, căci obiectul acestui turneu nu-l

constituie succesele, ci pur și simplu o confruntare cu echipe de bun nivel din Europa, America Centrală și de Sud. Dorim ca acest lot să fie baza unei victorie reprezentative, mai bune, mai puternice, care să participe cu succes la preliminariile campionatului mondial”.

DE CE FĂRĂ PELE?

Explicațiile le-a dat conducerea fotbalului brazilian: Pele nu a fost selecționat la cererea clubului F. C. Santos, fiind o clauză contractuală a turneului său în Europa. De altfel, chiar Pele a preferat să plece în turneu cu echipa sa căci prin contract va primi cîte 3000 de dolari de fiecare meci, deci 30000 în 10 jocuri, ceea ce nu ar fi putut realiza cu echipa națională (F. C. Santos primește 300.000 dolari).

REGRETUL LUI DJALMA SANTOS

Ne-am încheiat șirul vizitelor la sediul clubului Palmeiras, unde am stat de vorbă cu Djalma Santos. Acesta și-a exprimat satisfacția de a fi fost selecționat și că va mai participa la 6 partide: „Am să dovedesc că vîrsta nu joacă nici un rol. Mă simt în formă foarte bună și apt să ajung și la 110 meciuri...” Cînd i-am arătat numărul din revista „Fotbal” în care îl apăruse biografia, Djalma m-a rugat să-l traduc cuvînt cu cuvînt, după care și-a mărturisit regretul că n-a fost posibil ca în cursul turneului Brazilia să joace și în România. „Mi-ar fi plăcut să vizitez România, despre care am auzit multe lucruri frumoase” — mi-a spus bătrînul internațional.

ALFREDO CARLOS BARRA

8 iunie 1968, Sao Paulo

Componența echipei Braziliei

PORTARI: Ronel Paulo Travi Picasso (F. C. Sao Paulo), 28 ani, jucător calm și sigur; Luis de Santos Costa Lula (Corinthians), 22 ani, fost la Nautico din Recife, debutant, portar acrobatic, de real talent.

FUNDAȘI LATERALI DREAPTA: Carlos Alberto Torres (F. C. Santos) 23 ani, a făcut parte și din lotul din 1966; José Maria (Portuguesa Sao Paulo) 22 ani, tehnic și viguros, marca surpriza a selecționatului.

FUNDAȘI CENTRALI: Jutandir Freitas (F. C. Sao Paulo), 25 ani, mare valoare; Hercules Brito (Vasco da Gama) 23 ani, cu uriașă forță fizică; Roberto Dias Branco (F. C. Sao Paulo) 25 ani, totuși un „veteran” al lotului; Joel Camargo (F. C. Santos) 23 ani, foarte mobil.

FUNDAȘI LATERALI STINGA: Rildo da Costa Meneses (F. C. Santos) 26 ani, jucător tehnic, lute; Sadi Schwendt (International Porto Alegre) 26 ani, activ în susținerea ofensivei.

MIJLOCAȘI: Wilson da Silva Piazza (Cruzeiro Belo Horizonte) 22 ani, foarte ofensiv; Denilson Custodio Machado (Fluminense) 24 ani, cel mai bun „distrugător” din Rio; Roberto Rivelino (Corinthians) 22 ani, mijloc de atac, debutant, revelație a fotbalului brazilian; Gerson de Oliveira Nunes (Botafogo) 27 ani, unul din veterani lotului.

EXTREME, DREAPTA: Luis Paulo Borges (Corinthians) 24 ani, joacă și atacant central; Natal de Carvalho (Cruzeiro), rapid și bun șuter cu ambele picioare, debutant în lot;

EXTREME STINGA: Ionas Eduardo Americo-Edu (F. C. Santos) 19 ani, selecționat și în 1966 pentru C.M.; Eduardo Neves de Castro (Corinthians) 24 ani, foarte ofensiv.

ATACANȚI CENTRALI: Jair Ventura Filho-Jairzinho (Botafogo) 24 ani, jucător care amintește de Vava; Eduardo Gonçalves Andrade-Toston (Cruzeiro) 20 ani, considerat ca „Pele-ul alb” al Braziliei; Cezar Augusto da Silva Lemos (Flamengo) 22 ani, debutant; Roberto Lopes Miranda (Botafogo) 23 ani, debutant.

La aceștia se adaugă fundașul lateral Djalma Santos (Palmeiras) 39 ani, selecționat simbolic, pentru a-și completa 100 de meciuri internaționale în echipa Braziliei. În privința prezențelor sale în națională sînt însă controversate: unii susțin că are numai 94 de selecționări, alții (Confederația sporturilor) 98.

LA CEREREA A NUMEROȘI CITITORI, DE LA 1 IULIE, ABONAMENTE LA REVISTA FOTBAL

Doritorii se pot adresa imediat la oficiile P. T. T. din întreaga țară și la factorii poștali din raza domiciliului lor

COSTUL ABONAMENTELOR: 26 lei pe 3 luni, 52 lei pe 6 luni și 104 lei pe un an